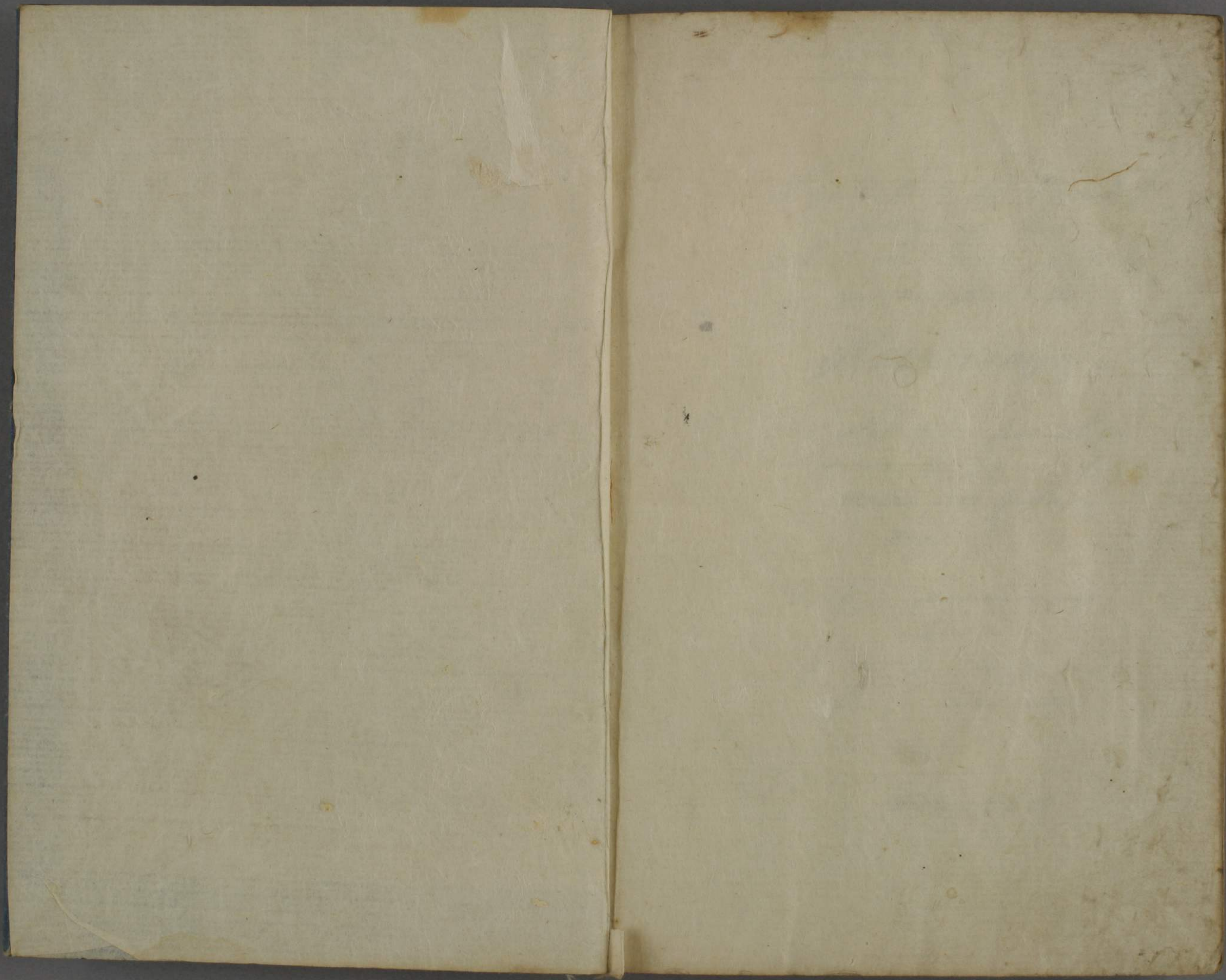

洋学文庫
文庫8
C1022

文庫 8

C 1022

Syntaxis of Woord,
naeying der
Nederduitsche taal uit,
gegeven door de

Maatschappij

tot mis van het alge,
men. te leyden, by
Kunten en gronin,
gen, 17

D. D.
Aron,

J. A. de Lange, en
J. C.

m d c c c x

Voorbericht.

De Nidimuntā, of grondin
der nedersluische taal, door
de maatschappij: tot mis. Man
het algemeen, in het jaar 18
05 uitgegeven, maisten, met,
geen het door haar genomen
besluit, men een syntactis
of woordkazing getiteld wor,
den. Verschillende beletten
hebben de uitgeaf door Man
tot inden voortraage. By h,
met echter thans het geve,
gen, deelde by inden het al,
gemeen, en by hebben de
schalen aan te bieden, in
koop Man, door de uitgeaf
Man het een en ander, het
kone toe te brengen tot a,

ankteking der kennis en be-
oepening van de, hoe wel
door hare regelmatigheid, als
byzonder door haaren Ryk,
dom, Schoone kallandsche ta,
al.

Des dat voort niet ondien,
steg. Ryk, ontrent het gebruik
van die Merkeji nog het vol,
gende te melden. Het sel is
niet geschikt dan voor der,
lingen, die reeds de algeme-
ne gronden der taal des de
redimenten hebben leren kin-
nen, en van de ondersche-
illene deelen der rede, derdel,
het gebruik, de Merkeijging
der helpstellige en. Sijmer,
gelijke naamwoorden, de
Merkeijging der Merkeijwort,

den, en was die met de,
wel komen. Ondersteige Ryk. in
et die voorbeside der lin,
gea like de onder Wydenlike
verhandeling over de Meord,
uaring, de kleine Rarumka,
ngende gedulten, op die Wy,
de, dat de den telkens over
het geldene onderhande en
door Kragen bespreken, of
de had de wel Malcomen
verstaan hebben. Om dit
later te onderdaken, geke
de den, hoe wel duerlyk,
voor bulden op, die tegen de
voorgestelde regelen aanlo,
open, en die, of de door
des geldene in staas gesteld
Ryk, van het gebruik van
van aan te Wyden, en te

Mercurius. Hij dankt dat
deze opening nuttig, ja nood,
nuttigelyk Myden by de liding,
van het vleesch van de dode h,
opdoet, die, kan door dit
kleinere aard de minst die
kruisige, echter niet de mi,
niet belanglyke, en ter liden,
ting niet eken gemaklyk
dya, als het eerste. Hier
by behalve de andere Myden
beoefent beducht, om heeg,
en by mermaet op ontdek,
t, dat den leringen niet
volkomen duidelyk is, kan
door nadere verklaringen,
voorbeelden end. met het
de helderheid aan het her,
stand te brengen. by ook
lyke ten dien einde kluis,

re of langere tinnen, naar
mate de aard der zaken die
worden, by het land, en
bringe daarin voorbedacht,
telyk ditte gebruiken, als W,
aartzen in het verhandel,
de gevaar schandte Mordt,
en lere hen die gebruiken
opsparen en Mercurius.
Ook Mercurius by niet, om
by het liden. Men innig an,
der schoolboek, het vult ge,
leude toe te passen, spin
de reden op te dragen, Ma
ar om de woorden in liden
en geen andere orde gep,
laetst dya, kan het onder
werp der rede met dragun
duartoe behoort van het
pudicus te doen open,

den en was van die aet,
8 uur bij. Als men laat,
de een hoegste opening
windelyk, kan met de Mer,
kandeling van die Merke
het maken van lyte op,
tellen, als van. Korte Mer,
halen en blissen in den
kinder toan, verbonden No,
shen.

Amsterdam den 12 den
van gemaand 1810.

Op last der maat,

schappig:

Hind H. Radkes,

Le

Secretaris.

J. N. O. O.

inleiding.

1 hoofdstuk.

Over de verbinding van
enkel woorden.

A. Over de lidwoorden en
andere verbinding met
helpstanzige naamvoor,
den.

B. Over de helpstanzige naam,
woorden.

1. Verbinding van twee of
meer helpstanzige voor,
den.

2. Verbinding van twee of
meer helpstanzige naam,
woorden, in een gelijke
betrekking.

3. Verbinding van twee of

meer zelfstandige naam,
woorden, in een onge-
lyke betrekkingen.

C. Over de bynaamlyke naam-
woorden.

D. Over de voor-naam-voor-
den.

E. Over de Werkwoorden.

1. Over de getallen op het
enkel - en meervoud.

2. Over de personen.

3. Over de tyden der Werk-
woorden.

4. Over de zinnen der Werk-
woorden.

5. Over de hulpwoorden.

6. Over de verbanding van
het een werkwoord met
het andere.

7. Verbinding van een Werk-

woord met een zelfstandig
naamwoord.

f. Over de telwoorden.

g. Over de bywoorden.

h. Over de voorbepalingen.

i. Over de vragwoorden.

k. Over de tusschenwerpingen.

11 Hoofdstuk.

Over de orde, waarin
de woorden in een
zede op elkander
volgen.

1. Over de schikking der voor-
den in het algemeen.

2. Over de verbanding, vrag-
ende en verbindende voor-
schikking.

3. Over de omstandigheden en

ander groot loopde weg,
heben in de moordschij-
king.

4. Over de voornameste ge-
bruken in de schikking
der woorden.

III. Hoofdstuk.

Over des kaminstel en
de onderschikking soo,
sta Man Maldinnen.

1. Over het ges. tot eenen
Modia. Neneische Modia
en de onderschikking soo,
sta Man Maldinnen.

2. Over de kaminstelling
der Maldinnen door het
aanzijde naamwoorden

en der woorden.

3. Over de voornameste ge-
bruken in het kaminstel
Man Maldinnen.

Woordvraging

der
nederduitschen taal.

Inleiding.

Het is om een taal wel te kennen en vooral om dezelve wel te gebruiken niet genoeg, dat men welte de enkele woorden naar hinnen, en waren blank te schrijven, hem en te spreken, noch ook dat men van de natu-
re, eigenschappen en betee-
ging der woorden, en wat men daar ontrent valt a,

an te merken, makken en, deroigt zij; het is daartoe in, onderheid noodig, dat men welte, op wat wijze men de woorden met het hinnen, in welke een orde men de zelve behoort te schrijven, om de toe nuttinnen te her-
enigen, en die een aan, en geschakelde recht te doen geboren worden. Het grote oagmerk toek der taal is, niet hoe het om daar door enkele woorden op een klare en standtaankbare wijze, te aan te denken, maar de, ulmer nog, om door middel, del van dezelve onde geda, skten, overduidelingen, kin-
digheden, menschen en bezu,

sten aan anderen duidelyk
en gelyk mede te dullen.
Maar hoe kan die geschieden,
ten by men de woorden op d,
elk een vlyde wite te Mer,
sinden en in elk een oort
te schicken, dat daar door
de gansche reeks onder Moor,
stellingen, hoedanig als die
in ander deel van d' d, in
die man anderen getroude,
lyk worden overgebragt?
hoogst belangrijk der hulpe
is dat gebulte der spraak,
niet, hoe welk ons die verbin-
ding der woorden doet
kennen, welke, hoe door de
natuurlyke opvolging der
denkbeelden in d' menschen
gest, als door de by d' d' d'

eigenschappen der taal gest,
died Moord. Men is getroude
die gebulte Moordwering,
of ook, met een grieksche
woord, *συντακτικὸς* te noemen.
Wij hebben reeds met een
woord aangeleid, welke de
algemeen grondslag is, Mer,
arop de Moordwering rust.
De grondslag namelijk is de
natuurlyke opvolging der
denkbeelden in d' menschen
gest, maar door dat gemen,
het welk in de by de Moor,
stellingen het meest gebuikt
wordt, ook mondelijk op d,
christelyk het meest wordt
drukt, en de onmiddelyke
bevestiging is der denkbear-
den ook de onafgescheiden,

en Verminziging der Moorden
Mordent, welke die donkheld,
den aandriften. Als moor,
den (om een Moorbild ter
opheldering lig te brengen)
in het Begijn: een goed
kind volgt de lesfen van
zijn moeder, de Moorden
goed en kind natuurlijke
toestand bevingplaats, om
dat de eigenschap van goed
als onafscheidbaar van het
kind gedacht wordt, en de
donkhelden, door beide die
moorden is gedacht, in de
rich als het Meer in een
ten. Hierop geldt omtrent
de lesfen van zijn moeder,
als kind de donkhelden lig,
om een zijn moeder insgelijke

ten naadste Verminzig; die
Verminziging magtand is hier n,
en want anderen aard, dan
in het voorgaande gemel, da
ar hij niet gelijk in dus, in
in eigenschap in het Moor,
Moor, maar een dodelke Mo,
niet taigekend, maar ten on
derschidene in op rich rich,
de staande Moorbildten het,
niet. Hier is derhalve in de,
in niet gering de Moord,
n, welke die Moorbildten
aandriften, in standig naas,
+ atkanderen te plaatsen,
maar hier is bekeken no,
odig, dus men de betrekki
ng, maar in de gult rich
die Moorbildten Moorst,
st, op handerlijk aan hij de

(Liefen Man Hymen Mater).
Die is het gene van het
Wing namet, Maar Man Wy
in het het Malz naber sp,
reken hullen. Soort Mo,
den in het opperste Mo,
arheid, de Moorden van
gand kind, Mette het ander,
Mop der rede uitmaken,
natuurlijk Moorden gep,
leatit, amdas het daar,
door ditgedrakte in de ty
der drakullen de eerste 1,
laats beklude. Hier op Mo,
lye natuurlijk de Moorden,
ling Man het gene van
gand kind dast, hier in
het algemeen door Malz
aanprijden, en daarna
de met beparede opgave

Man het gene by Malz, de
Liefen namelijk Man Hymen
Mater.

Hier te Maen gemeldt en
tot des Maen opgehielderde
grondleging der Moorden,
ging is in het mate
voor alle talen gemen; doch
men is in onderschieden ta
len in de toepassing daar,
Man op een verschillende
wijze te Merk gegaan, met
het gene de bestanden aard
der talen schen te gebruik
ten, Mengraamt door keta,
m. Hier het laatste oopde,
nt beschouwd, hupt ider ta
al, en gelyk ook de re,
derkittische, een bestanden
Moordenging. Hier is hier

and. oagmerk allun oter die
woordmanging te spraken, Mel,
ke aan ande maeder taal, in
andere schieding man ande
talen, iegen. 5. Om die on-
derwerp, has Mel maglyke,
nallidig in gregelde te N,
urkundin, Kullen Mf, in
die apbonderyke koopsthe-
ken, wort oter die verbien-
ding man enkele woorden,
daarna oter de orde, maar,
in de woorden in een re,
de op elkerder Malgen, in
indelyk oter het sammentel
en de anderschieden soorten
man wakenen spraken.

1. Koopstuk.

Oter die verbiening man
enkele woorden.

—
a. Oter die lidwoorden
in derdeler verbien-
ding met hulpstan-
dige naamwoorden.

I. 1. De lidwoorden sijn,
gelijk men weet, by ons totu in
getal, met name het bepaald
de, het, en het onbepaald
en. Derhalve dient, by de
spandige naamwoorden,
mogen Mf met als dit de
sprakkeheit bekend moet,
onderstellen, wiskalle hier
allun kinne veruening

met de gemelde woorden in
aanmerking komt.

§. 2. Als alle bijgestandige
naamwoorden dielden het be-
palende lidwoord voor zich.
Van dezen aard zijn alle
eigenaamen van landen,
steden en personen, als: van
Frankryk, holland, amsterdam,
delft, pieter, paulus enz. die
noemen het geen bijvoegelyk
naamwoord voor zich hebben,
nimmer het bepalend lidwo-
ord voor op nemen. De re-
den is deze, omdat het, niet
dan een enkel naamwoord
aanduidende, in dit in zigt
het zelve niet genoeg bepa-
ald zynde, geen nader be-
pating door middel van

het lidwoord noodig hebben.
Het gebruik echter heeft hier,
van de namen van steden
uitgezonderd, welke altijd het be-
palend lidwoord voor zich heb-
ben, als de maas, de amstel, de
zee, de zyn enz. Ook word dit
lidwoord voor alle eigenaam-
en geplaatst, zoo dikwerf het
een bijvoegelyk naamwoord by
zich hebben, als het magtige
frankryk; het handelszinnige
holland; het volkryke amsterdam;
de brake pieter enz. Ja
een enkel enkel ook word,
van eigenaamen, delft hand
bijvoegelyk naamwoord, het
lidwoord voor op, als lijden,
het athen ^{het} van holland; van
del, de Virgilius van neder

land; besluit (een brand fran-
sch redenaar) de demostenis van
frankrijk and. Doch, wanneer
men de opgezette voorbeelden
naar enige opmerking gades,
laas, hoe ontdekt men, dat
de moorden. athen, Menigili-
de, demostenis, in het verba-
nd, maar in het voor komen,
een Menigilke eigenaamen,
maar in der daad gesloekt,
naam Athen. athen toch be-
tekent hoe wel als de titel
van kunst en metenschap,
pen; Menigilke, degs hedeff,
de, als de grootste dichter; de,
maestris, als de beraamde
redenaar.

§. 3. Nis enkel de eigen-
lyk gezegde eigenaamen men

steppelaten 20 konst
versta

landen, stelen en perdonen
men een lidmaat voor
hich, maar ook in mensche
idem ander gevallen en voor
ander behoudende naarmode,
orden mensche hedeff nist te
pas, Menigilke versta in
den onbescheiden menigilke,
men moord. Dit menigilke menigilke
menigilke of hangende de
menigilke: geef menigilke, geef
menigilke brood, omdat het menigilke
nist om hedeff hedeff menigilke,
om de of de brood, maar
in het algemeen om de menigilke,
menigilke te hedeff menigilke menigilke
menigilke hedeff te de menigilke
hedeff geld om de
hedeff menigilke hedeff als menigilke,
hedeff als menigilke, hedeff als menigilke

is, melk als melk en meer de
rylke, als waar in allem de
soort of stap in het algemeen,
 met enig bepaald voorschrift
van de soort of stap by
dele. Wanden.

I. 4. Men zal het voorschrift,
telk lichtlyk ook tot andere
uitdrukkingen kanen uitbreij,
om als te paard rijden, over
land rijden, te voet gaan,
te hies blazen, aan het voet,
ren, hies behalen, metten
briden, breed bakken, met
te scheppen, lop verdueren,
koop manden, maar keid raag
ken, handel elken, hies de,
verdueren, met blaud behandt,
en handerd andere, melke
allem dit gemeen hebben

het de daarin voorschriftde
 bakken, of voorschriften slijch,
 te in het algemeen worden
 aangeleid, honderd dat men
op enig bepaald soort
of enig byzonder voorschrift,
en, met uitsluiting van an,
den van de soort het
voorschrift.

I. 5. Dit soort onbepaald,
is van betreffing te voorschrift,
van de regulering des hies,
om in een enig soort
gebruik, melke als spuiken
gebruikt worden; als voord
breukt metten, armoud de,
ook hies; na begin komt
kan schyn; men geen ijer
met handen behalen; allem
in het hies voorschrift en hies

is, merk als Ma en meer de
nlyke, als naarin allen de
soort of stap in de algemeen,
niet enig bepaald naar de soort
van de soort of stap by
de Wand.

I. I. Men zal de voorges,
tide lichtlyk ook tot andere
uitdrinkingen kanen uitbreij,
aan als te paard rijden, over
land rijden, te voet gaan,
te hies bliggen, aan de Wand,
ren, hies behalen, metten
briden, breed bakken, Ma,
te scheppen, lop Meridien,
koop Meridien, Maar hied Rag
ken, handel algemeen, hies de
ruiten, met blauw behouden,
en handels andere, mette
allen de gemeen hebben

Als de daarin voorgestelde
Bakken, of Maaswerken slijt,
to in de algemeen Maasden.

Handwritten notes in a vertical column, possibly a list or index, with some characters and numbers.

... dus men
... de Maak
... de Maas,
... Maas an
... soort de

... paalde,
... verbaak
... is liden,
... de Maas
... spreken

... als nood
... breuks Metten; armoud de
... ook list; Na begin komt
... Ransichyn; menigen yder
... met handen breken; alie
... in de Maas Meridien en Maas

ander dan gelyken aard.

9. 6. Het is ook waarden,
met name die, welke niet
in voorwerp in de natuur
aankomen, maar in de
aank, welke alleen in de men-
schelyke beschikking bestaan,
& uitdrukken, maar by een
samenvlyten het lidwoord n,
naar welke alle kan myge-
ten of plaatsen, als maar,
heid zoeken, gezigtigheid na-
jagen, of de maarheid van,
ken, de gezigtigheid na-jagen
met.

9. 7. Het lidwoord Maard
wordt nog mygeplaten voor
de uitdrukking der Maardheid
naar algemeen bekend persoo-
nen, het is die Maardheid

[Faint, mostly illegible handwriting on the right page, possibly bleed-through from the reverse side.]

裁 訟 役
譯 長
的
上 類
僅 少
次 官
船 長

de naam der Maardigheid
dien het persoons voorwerp,
gans, Menschlicheit der

ander dan gelyken aard.

§. 6. Het by ook woorden,
met naam die, welke niet
een voorwerp in de natuur
aankonden, maar een
aank, welke alleen in de men-
schelyke beschaving bestaan,
& intrekken, waarbij men
samenlyken het lidwoord n,
aan Melgallan kan mysta-
ten of plaatsen, als Maar,
heid Maeken, gelykheid na-
jagen, of de Maarheid Ma-
ken, de gelykheid na-jagen
met.

§. 7. Het lidwoord Maard
wordt nog Melgallan voor
de intrekking der Maarheid
na algemeen bekend persoo-
nen, het by die Maarheid

achter of Maor een naam
geplaatst Maard; als prins
Millen de eerste, Krijger-karel
de vijfde; Koning Ludwijk de
tweede; of ook Millen de
eerste; prins van Oranje;
karel de vijfde, Krijger van de
Italië; Ludwijk de twee-
de, Koning van Frankryk.
Ongelyk Maor men, alder,
karnikel, adu-kans van
holland; de Maor, raadpand,
onaris van holland; mit-
tel de Maor, luitenant ad-
miraal der Vereenigde Neder-
landen. Doch, Maor in
de laatstezamen de gevallen
de naam der Maardigheid
dien die persoons Maorap,
gans, Maorische deelden der

bepaald lidwoord voor hich,
als de admekans aldambarsky,
id; de naadpensionaris de wis,
de luitenant admiraal de wis,
iter.

I. 8. Bindeyk wordt het
lidwoord naz reggelaten, wa,
niet een of meer personen
worden aangesproken, als:
kindren, met inde ouder; de,
nupper, hand in stel, of ook
niet een byzonderlijk naamwoord,
ard worop; als gaede god?
lichte vader? enz. De reden
is dindelyk, omdat namelyk
doot de aanspraak alle de
aangesproken personen gen,
aigzaam bepaald in aange,
dind wordt.

I. 9. Binde lidwoorden; het

bepaald en onbepaald, het;
het die met elkander groeven,
das hij altijd het hij stundig
naamwoord, gelyk ook het hij,
naamwoord, das de,
of de de geplaatst wordt,
mooropgaan; als de stad, de
slos, in bank, de groote stad,
het sterke slos, in goed boe,
k. Desgelyks volgen hij de,
de het gestalke, den naamwoord
en het bepaald ook het de,
tal van het naamwoord,
H met hij mooropgaan, als
in schoon roos; het gelyk,
gelyk kind; de bruyde man
in welbetiden dag; de ge,
intingen. de liden. enz.

I. 10. Het bepaalde lidwoord,
ard kan nimmer in het ma,

netzke en Waarlijkke, maar
wel in het onbegrijpelijk
aan de betreffende naamwoord,
I staan. Dus wordt het som,
wijlen door dat, of hetzelfde
gebruikt; b. v. ik heb daar
een praci bank geliden; Wilt
gij het zien? Het moderne
gebruik van dit het, of de,
of onpersoonlijk het voor,
den, als het dandere, regens,
het bevalde, het verpint me,
of om van een bepaald mo,
woord onbepaald te spreken,
als het is mijn Wilt, het
zijn liete kinderen; of ind,
lyk om een ide onbepaald
te beginnen, als het gelidert
was reuk. — mag ik anders
stellen, dat is de spraak,

Reinst gemaak bekend dat het.
§. 11. Het is bepaald lid,
woord en, het het begrijp
als een ide Wilt, aan het
moet word op te bepalen,
is dit zijn aan moet g
moet word na aan. Men
laad der het in het moet,
laad, aan moet van enige
moet word en bepaald Wilt
aand ind, en Wilt het
lid woord Wilt. Wilt men dit
b. v. het Wilt; en aan
kind aan zijn aan:
in het moet word aan,
g, het Wilt aan; aan
kinderen aan aan
aan.

§. 12. Het onbepaald lid,
woord kan somtijden op de

en gretal worden aangest,
aagd, Rus maar het bepaalde
lidwoord noodzakelijk her,
haald worden, als: de dood
en het leven — het begin, de
voortgang en het einde en
de zaak — de gevoegens wa,
en de lichte en donkeren —
licht, van den Milliet en
de bekering der zinnen
op het gisten.

I. 15. Het kan echter niet
zelden te pas komen, dat men,
ook buiten de laatste woord,
stille gevallen, het bepaalde
lidwoord (het kate), wanneer
men namelijk bij elk der an,
dieschiden voorwerpen, (het,
ke men opmaakt, de aandel,
dat met hetigen, als: de wo,

pot en de antrodaan, de rijk
en de anou, de aandienlijke en
de geringe zijn voor den rijk,
stael van god gelte. — Het
onbepaalde lidwoord en en,
als in de meeste gevallen her,
haald worden, als eeni word
en eeni help zijn teken scho,
en bloemen.

I. 16. Het onbepaalde lid,
word wordt in den zin den
naamstal dikker of zonder het,
beijing geschieden, als bij ge,
bruikt altijd een langin en,
haal men worden voor en,
en. Ook het bepaalde lid,
woord ondergaat in den dish,
terlyken stijl dikker of merke,
ting, als de ondergang voor
den ondergang, de lichte stiel

aan voor de land, 4 gna,
ga voor his gna and.

— In de gewone schryfstyl
moet men zich van dergelyke
verkeeringe spaarzaam de
dinnen, als onbestaanbaar men
den aard ander taal, maar in
de woorden men alle kleine
lettere geheel worden uitge-
proken. Het bya noemt dit
drukkingen, maar in de verkeer-
ting men de to 4 algemeen
is aangenomen, als huiten 4
lands, and 4 lands and.

Ook in enkele andere gevallen
heeft die afgeleiding van bya,
teghen, als een heel van 4
konings Mege uitgnaardige,
4 menschen los op aarde is
goung dit goed en keuad.

Dergelyke kan het van bya
to 4 verkeert worden, voor,
al mannen bescheld men,
al achtmen in de taal 4,
verkeert, en de woorden, die
bescheld menschen, men en,
men klinker aangenomen.

B. Over de zelfstandige
naamwoorden.

1. Verbinding van twee of
meer zelfstandige
woorden.

I. 17. De Verbinding van
twee of meer zelfstandige na-
amwoorden men elkander is
voornamelyk te vinden, voor
het meer by af in men geby.

ke op in een engelske betrekking,
g toe elkander staan. De eer-
ste soort van verbinding heeft
plaats, wanneer twee of meer
zelfstandige naamwoorden
dezelfde zaak aandrukken, of
het een ter verklaring van
nabur bepaling van het an-
dere moet dienen, of iudelijk
by benamingen. Byn van het,
scheidende nietens elkander by
plaatsen slaaken. By de laatste
ste soort van verbinding
sijn de betrekkingen minigst,
die in woorden op onderschei-
den Alfphen aangeduid.

2. Verbinding van twee
of meer zelfstandige
naamwoorden, in een

by een geplaatst

gelijke betrekking.

§. 18. Twee of meer zelfstandi-
ge naamwoorden, als benaming,
van een dezelfde zaak by een,
samen, staan natuurlijk in
andere naamwoord, als konin-
g ludelyk; de luitenant admiral,
aan de water; andere soort van
halig maker gebied christen.

§. 19. Hetzelfde heeft plaats,
wanneer van twee of meer
zelfstandige naamwoorden het la-
atste op de laatste toe verk-
laring en nabur bepaling.
Van het eerste dienen meening,
in welke getal by echter niet
noodzakelyk in getal ook
kunnen: William de deede,
konin van england, stad haar.

der der verreijgh individue,
den. De reiter, de grootste
Reukel Rijner indiv. amster,
starr, de aandienlijkste stad
van holland, de gboorte pl.
ant van hij heraande ma,
nen. In de dagen van sal,
den wolven konig van isra,
el. de merkwaardigen der my,
nschen, de naarnaamste bron
van klam ellenden. de litter,
oefening, de beste tracht
in het ongeluk.

§. 20. In duidelijken naam,
met mindeljk staan insgeljk
toen of meer helpstendig,
aan woorden benamingen
lynde van andere schikken voor,
werpen, mannen ly, die ho,
of de van heinen geljke beten,

king tot herdeljke individue,
indiv alkander geplaatst voor,
ten, als: gboort naam kind en
leijg rijgh kind hij het schoonst
siwaad van kinden. aan
braaf voor met hij van naar,
en hij van maeker. ghand kind,
en gode naam en hergrijp,
kind hij de beste schatten.
hij stelt hij de bettingen,
hij en en hij de in de
maag schaal. hij krust god,
menschen noek metten.

3. Verbinding van toen.
of meer helpstendig,
aan woorden in een en,
geljke betrekking.

§. 21. Op menig multigen

zijn de gevallen, waar in twee
meer zelfstandige naamwoorden
toediening met elkander verbou-
den worden, dat zij dan el-
kander in naamval verschillen
op een andere woorden in een
ongelijke betrekking staan. Dit
kan op drieërlei wijze geschien
den: 1. door een naamval,
als: liepde toe de dierg; koop
op betere tijden; beginnen man ten
kerkel; monden is de stad;
2. door verandering der naam-
val in den naamval naamval,
als, de gevingen des lands;
de bekwarigheden der lichte;
de geest der menschen. 3. op
door het achterste woord an-
merking te laten, als, een
stapel boeken; een bad die

iden ink. In die laatste geval
heeft men de lating van de naam,
hetel plaats, en een stapel bo-
ken, een bad dieiden ink. So
doo niet als een stapel van
boeken; een bad van dieiden
ink.

§. 22. Omtrent de verbou-
ing van een zelfstandig naam,
woord in den naamval naam-
val naamval met een ander
zelfstandig naamwoord valt
op te merken, dat het niet ge-
en lidwoord voor zich hebben,
de het laatste doet geen, de
omaf naar gaan, als datide
psalmen; handels tuin spelen;
gods regering dieid; konink
salomons regering ink.

§. 23. Het laatste bijgebrachte

voorbeeld ^{tot} lijd en om andere
aanmerking, hier in betrouwen,
dat, Mannen toen helptandige
naamwoorden, die bleef in
dukkend intaken, was nu de
de in een ongelijke betrekking
verbonden worden, althou die
tweede achtste de 2, het te,
ken nu den treden naamval,
aanmunt. Dit maken in ko,
ning salmond regering de by
ide eerste woorden bleef in
dukkend is, verhalde het te,
ken nu den treden naamval
ook allen achter het laatste
komt. Het deelde twee plaats
in koning prudenk mitbank;
over, pinterk hieldhouding; gra,
op luidlyke intoge end.

J. 24. In plaats van den

Verbergen treden naamval
komt ook dikker het woord,
tel nu nu den vierde naam,
val, als de gevonden van het
leden voor de gevonden des
leden; de bevoorlykeken nu
de linte voor bevoorlykeken
der linte; de beken nu den
koning voor de beken des
koning. Dit naamval be,
ook altijd de plaats van den
Verbergen treden naamval
te vermenen, nu dikker om
en bekenst meldend helde,
tandig naamwoord, het melk
een lidwoord voor het heft,
achter het bekenstende met p,
laaten, als de Tweedelen van
vandel, nu de Tweedelen
vandel; ²⁶ psalmen van dadel;
~~26~~

niet de psalmen dachtend. ⁷
Aldgelijks moet het door het
doorgaan geleid worden, ²
annet het bekende Selpota,
die naamwoord een meer,
naamwoord, ² het is niet
op hander bijzondere naam,
vond, door het heft, als: de
bedelen van mijn vader; de
de manieren van vader en
moeder end. ^{mijnen}

I. 25. Ook tot de naam,
nallen kunnen niet elkander,
in de naamige worden, in die,
de naam de laatste van den
moeder afhangt, als: de onbe-
stendigheid der gebeden ^道 de
vader. doorquand moet men
ter vermindering van wandel,
dachtend een de naamstellen

na van omstandigheden, als: de die
ledige vrees van de die,
verpining der vreeschappen,
de ^指 de naamloping van het ge-
bed der lippen end.

C. Over de bijzondere naamwoorden.

I. 26. De bijzondere naam,
woorden ^{staan} voor de Selpotandi-
ge naamwoorden, waartoe het
behoort in volgen dekelde
in naamdel, gelachte en getal,
als: de naamige luring; de
gevoerde dochter; het brude-
kind.

I. 27. Van het verstaande
heft allen een schijnbare
bevestiging, plaats, wanneer het

eigenaamen, ter onderscheiding
van anderen van denzelfden
naam, het byvoegelyk naam,
woord met het lidwoord voor,
op achter den eigenaamen ge,
plaatst wordende, als: Millem
de werste; lediglyk de Meer,
tende; alstander de groote.
Zinnig is dit het byge, als
op een side Millem, de werste
Millem (in onderscheiding van
anderen) ind. Mett laetote de
Meer allen konthidulde Meer,
degenen wordende.

§. 28. Byvoegelyk naam,
worden op dubbelworden kon,
men achter ook samenzynen
ander enig lidwoord achter
hetstandig naamwoord, als:
de dog men de witer, de witer

held den mensckliedend als de
per. Doch in die geval men,
en by de gedaante van byge,
worden aan, voor too Meer
by geheel onderbozen te
en, too als dit het aan
Meer voor held te
en by den kan dit de held,
nde: gramm en de groet,
den mannen de beveending
van alle menscken Maar de
den het held is als op men
held side, de de beveending
en van alle menscken Maar de
de. Achter de Meer voor,
den de, worden, by men
namelyk is het byvoegelyk en,
aan voor altijd ander bozen,
als: de beveening de groet,
de kindren worden groet;

de appelt^{p. 247} alge^vken kuber.

I. 29. Een bijvoeglijk naamwoord kan eigenlijk misstaan, der een hulpstaandig naamwoord plaats hebben. In twee gevallen echter geschiedt dit; 1) Wanneer het in betrekking is, tusschen twee een voorwoord, en op hetzelvend hulpstaandig naamwoord, als de naaste, geherding wordt gesproken, de trage merckt; de geuztigheid draagt het verraad in de een, de vreeschaal in de andere hand. 2) Wanneer het hulpstaandig naamwoord ligt te ruben is, als: op den derden van Olymaans veld het begerend leyden ontstet, dus is, op den douden dag.

I. 30. Bij samengestelde zelfstandige naamwoorden heeft het bijvoeglijke naamwoord eigenlijk alleen betrekking tot het laatste lid der samensetting, dus het geslachts bepaald, als: de brach hiesmaker, de ^計notige inderkerker. In de sphaer heeft het gebruk hier, Man in sommige gevallen een inderking gemaakt, als: een ^計dyden kaiser veld; het ook verraadheit was, Maar dyden, ook mis tot veld en heid, maar tot kaiser en verraad behooren; en als het Man een lid der samensetting, linge verraad; Met kalte van veldheit mis ongekugt, byk door een dwaas in

met welke het potandige naam,
moet den verbinder kan, op
deze wijze: Hyden - koning,
ver. and.

I. 31. Men kan, vooral in
den grammatischen spraak,
zant, bij de Metuizing van
toten bijmangelyke naamwoord,
den, die den zelfden uitgang
hebben, diene uitgang in het
worte af kappen en allen
bij het totale plaatsen, en
dinde in dit geval de afka-
pping door een Suffixen,
ju aan, als: een traot en
beginlyke lert; en dit en
inwendig getal.

I. 32. De bijmangelyke naam,
moet den bekenschen ook
naamstellen, en wel 1) den

titelen, als: Hyne moestand
mangelyk; de doot schuldig;
Hyne andere bediut and;
ook dit gebruik behoort te
hand voornameyk tot den
hoogen schryfstyl, terwijl
men in den gewonen spraak
en schryftrans Hyne moestand
van moestanden op den 2,
in den naamval bediut, als:
Hyne moestand mangelyk; de
doot schuldig; van Hyne and,
schuld bediut and. 2) ande,
te moestanden den doot en,
naamval, als: nimand is geit
in mags geit; de bediut
is my aanginaan; en kind
moet Hyne andere gevoort,
naam Hyne; de moestanden is
nuttig and. In den gewonen

Samen stijf echter Maakte hier
voor met ^vmalen voorstellen
gebruikt, als: nimand is aan
god gelijk; een kind was ght
voetnam zijn aan zijn ouders,
dit is nuttig voor de ont. 3)
Den vierden naamval word,
van die bijnaamlyke naam,
voorn, welke maat, getigt,
waardt op andere dore aandt,
ikn, als: Die allen lang, ten
pond Kruar; Mer stinkend,
aardig; Mer ten jaaren, and
ont.

§. 33. De bijnaamlyke naam,
voorn ^{te} Regim, voor de Mer,
te de de voorn zijn, den,
aantal, tallekwaandt aan de
merkwoord, Maar aan de geno,
men zijn, als: Leidheid is een

Ziet men dat een ongelijkheid

den mensch ^{te} ontvande onduyd.
§. 34. Wanneer ten voor de
open, met op de toe de de de
nochap, door middel van de de,
grootenden trap na elkanden
vergeliken worden, de maet
achter den trap al de de
men, als: pieter is naartiger
en leukamer dan Karel; mer,
te is groter dan latje. In
de geyden voor de de de
aangelyd. Doch, wanneer in
en een gelijkheid met de de,
ekin, de geschiedt dit door
de af de, als, de voor de:
mitje is en groter als latje,
ik was dit de goed als de.

§. 35. De overtreppende trap
heeft veelen naamval, of en
der voor de de de, dit, en,

✓ Hij is al de beste die men ooit te lijdte
maakt, de zijde die het doop de aan
zientlijcke onder

der ^{町人仲間} zyne medelingen.

§. 36. De bevestigende naam,
woorden nemen dezelfde de
natuur van de woorden aan,
Maar bij namelijk niet die,
na, om de eigenschap van
zijn persoon op dank niet
te drukken, maar alleen, om de
betrekking van een ander bevestigende
naamwoord nader te be-
graven, als: een dachs ³⁰ in
de boek; een aangenaam
ruikende blaas en. Maar
dachs en aangenaam niet tot
boek en blaas, maar tot de
eigenschappen, die aan die
woorden toegekend, behooren.

Q. Over de voornaam,
woorden.

§. 37. Van de persoonlijke
voornaamwoorden (om met de
de te beginnen) woorden die,
welke den rusten en treden
peboon aanduiden, eerder on-
derscheid men gelacks opstellig,
d, omdat de persoonlijke
kinnen aard niet genog
bepaald en kennelijk zijn. De
ander persoon daarentegen, die
tot allerlei opstellige woorden,
een betrekking heeft, komt in
het onbekend ander onderscheidige
slacks voor.

§. 38. Omtrins het hetz gem,
enkeel gebruik men opstellig,
betreft in het merkeid bij
aan gemerkt, dat hetz alle
het algemeen is op te kint,
als op een merkeid ander,

worden; Maar voor die Noor,
 worden worden aangeleid, als:
 zijn majestie gaf te kennen,
 dat hij Melunke. het mijje
 liet het kind vallen, dat hij op
 haren arm droeg. de min (de
 pido) lucht, ten hij mij haren
 pijn in het hart ^{gevoelen} had.
 de woorden altijd helde intusschen
 hem behouden altijd het hem
 zijn geslachts, als: de pijn der
 min, niet het min of van
 ten min; de Maag van de
 kon, niet van den kon, op
 van men van de kon, ^{naar by} hiden,
 die ^{fabrikaar} als een goed No,
 ongestild, hys, dat hij haren
 magne ^{met} ^{te} ^{gevoelen} ^{min}.

I. § 7. Het Melunke ^{te} ^{gevoelen}
 wordt gebruikt, Maanur het.

merkwoord op den handelende
 persoon. Alden te zij Merke,
 als: hij ^{aan} ^{de} ^{hand} ^{van} ^{den} ^{handelende} ^{persoon} ^{te} ^{zij} ^{Merke},
 hij ^{aan} ^{de} ^{hand} ^{van} ^{den} ^{handelende} ^{persoon} ^{te} ^{zij} ^{Merke},
 uit ^{aan} ^{de} ^{hand} ^{van} ^{den} ^{handelende} ^{persoon} ^{te} ^{zij} ^{Merke},
^{aan} ^{de} ^{hand} ^{van} ^{den} ^{handelende} ^{persoon} ^{te} ^{zij} ^{Merke}. — Somtijden ^{te} ^{gevoelen}
 men ^{aan} ^{de} ^{hand} ^{van} ^{den} ^{handelende} ^{persoon} ^{te} ^{zij} ^{Merke},
 een ^{aan} ^{de} ^{hand} ^{van} ^{den} ^{handelende} ^{persoon} ^{te} ^{zij} ^{Merke},
^{aan} ^{de} ^{hand} ^{van} ^{den} ^{handelende} ^{persoon} ^{te} ^{zij} ^{Merke}. Doch dit gebruik
 behoort, als onbetreftbaar ma
 den aard ander taal, ^{te} ^{gevoelen}
 te worden.

I. § 2. Wanneer het Noor,
 aangevoerd van een liden per,
 van niet tot een persoon, die
 het koopdonderdop, ter ^{te} ^{gevoelen} is,
 maar tot mijn ander Noor,
 gaand ^{aan} ^{de} ^{hand} ^{van} ^{den} ^{handelende} ^{persoon} ^{te} ^{zij} ^{Merke} is,
 Noo ^{aan} ^{de} ^{hand} ^{van} ^{den} ^{handelende} ^{persoon} ^{te} ^{zij} ^{Merke},
 shalke, met de ^{aan} ^{de} ^{hand} ^{van} ^{den} ^{handelende} ^{persoon} ^{te} ^{zij} ^{Merke}.

物に類する, die op de dekkende manier,
 held worden, b. v. de held huy
 was getond in den slag, en,
 toen hij door den scherm
verbonden hand worden, krug
dide (op de dekkende, niet hij) was
kegel, in het hoofd. - Dit is het
 duidelijk, dat niet het laatste op
den scherm getoond wordt,
 doch, mannen voor dide op de
held het voornaamwoord hij
gesteld wordt, het antwoord is
getoond van misschien, en
geheim die hij, volgens den naar,
 I anders taal, tot het hoofden,
den werp der reik, en dies hier
tot helder, terug gebracht is,
als worden.

I. 4. 3. Men laas het gesta
dit in persoon onbepaald:

men dinge; men lucht and.
Voort dies antenna dit men
nag aangemerkt, dat helder
behalve tot ni, merkant wordt,
aangefin en qua uitgang is,
maar tot het woord hij be,
hoort.

I. 4. 4. Jemand in het zijn,
gesteld niet niemand kinnen ni,
de tot de persoonlijke voorna,
men gebracht worden. Ten
antenna men dit laatste met,
den hij aan, dat helder al,
tyd dan, nooit als achter hi,
oh moet hadden, als: ik kan
niemand in de stad dan hem,
niet als hem. helder gide
antenna niet, nooit, niet,
andere and.

I. 4. 5. De bekende voor,

naamwoorden. Zie in de daad
niets anders dan byzonderlyke
woorden, van de persoonlijke
voornaamwoorden gesproken. Het
is den hooger, zalgen Zj ook,
Zj kunnen verbinding met het
standige naamwoorden, de re-
gelen, die te waren ontrent de
byzonderlyke naamwoorden Zj
opgezet.

§. 46. Wy hebben, zoo in de
vake als in de veld, twee by-
sonderlyke voornaamen van de
derde persoon voor de beide
geslachten Zj, namelijk, heer
en haar, welke wy onderschij-
den gebruiken, naarmate van
een mannelijk of vrouwelyk
voortwerp gesproken wordt.
Dit regt men van een

koning, zijne, van een konin-
gin, hare majestät, en zoo
in alle andere gevallen. Wy
maken hiervan voornaame-
lyk gebruik, om te dan open-
ken, welke een aanwinst van
duidelijkheid zulke van onde-
taal gete boken alle de an-
dere talen, die een dergelyke
onderschiding missen.

§. 47. De bysonderlyke voorna-
amwoorden worden, even als de
persoonlyke (die §. 40.) op twee
slakte van de persoon, niet
op dat van het woord, betrek-
kelyk gemaakt, als: de min
(Cupidus) schiet Zjne pijlen; De
kon. (voor den koning) geno-
men) beklint Zjnen klagen;
het wyf der naar laast haar

kinderen ind.

I. 4. 8. Wanneer zelfstandige
naamwoorden van hetzelfde
slakte en getal voorafgaan,
kan het samengien anders n.,
voornaamwoord gebruikt moet
worden. In dit getal behoort
het men voor zijn, hem en
haar, den zeker naamval des
zelfs of zindeler in plaats te
stellen, wanneer men anders dan
de handelende of hoofdpersonen
der rede bedoeld wordt, maar,
toe het lidde naarnaamwoord
ind zijn aand tegen komt.
Dit moet men zeggen: titius
milde zijn vriend, dat hij des,
zelfs hij denk heeft; wan
nur niet het hij man titius,
maar dat van zijn vriend

bedoeld wordt. Doch, voora het
verband der rede alle andere,
hij hij antwoord intoluit, hij
op men hij aan het voorz,
stelt niet te houden. Dit, b. v.,
is er gum Ararighid, om te
zeggen: titius milde zijn vriend,
ind, dat hij aan zijn mede het,
daan heeft, hij de hij hij
gum lunt, dat het laatste hij,
niet andere dan toe vriend
behooren kan.

I. 4. 9. Achter de voornaam
zijn, hij ind. worden de hij,
hij. voornaam woorden ook,
worden als de hij hij naam,
worden, ander vooren gebruikt,
als: de hij is mijn; hij,
and hij is. ook vooraan:
zijn is de vooren; is het zijn.

I. 50. Contens de Waagende
voor naamwoorden merken hij
insteljk aan, dat men in den
helpen naamval moet antwo-
orden, Maar in gevraagd wor-
ds, als: Mijn behoort dit boek?
my (Naluis: my behoort dit b,
oek). Mijn heeft die geschied.
mijn broeder (Naluis: mijn b,
roeder heeft die geschied.).

I. 51. Nog merken hij aan, dat,
in plaats van de Waagende voor,
naamwoorden, in de Werkzame
naamvallen, Men taken dikwijls
meer gebruikt word, als: Mijn,
aan (aan Melk suak). Wordt hij
beschuldigd? Mijn oer (oer oer,
ke suak) heeft hij gesproken?
Doch, wanneer persoon bedaald
worden, hoe behoort men, Mijn,

ten den stijl der dichtkunst, sich
van de voor naamwoorden te
bedienen, als: Mijn (Mijn
Milkem persoon) spreekt hij? Mijn
aan (Milkem persoon) zal hij ge,
den?

I. 52. De aanzijnde voor na,
aanvorderen, als genaamd, omdat
hij anderschikene voorwerpen
aanvorderen, worden hoe Mel. met
helpstellige naamwoorden, op in
betrekking tot deelde, als op sich,
dele stant, gebruikt, als: Mijn
is mogelijk, kint hij deelde
(nauwlijk som) maken? Mijn,
die bevestig hij in nuttige te be,
ren, word de gelegenheid daartoe
aangeboden.

I. 53. Men wachte sich door
de oertalig gebruik van hij

voorwaarde van die, dat, als: mij,
in maeder die keuse het gebed; het
kind dat is gevallen; voor: mijn
maeder keuse het gebed; het kind
is gevallen. Somtijden echter, wa,
meer op die gewoone persoon
van breken omschrijving volgs,
is het gebruik van het voorwa,
mevond toe bevestiging van den
nadruk dienstig, als: de laatste be,
ding, die zijn onder afkants hem,
na een onbedijge, die altijd bij die,
merkbaar en oplettend is, die in het
en belooning waardig.

I. 54. Over deke dit men int,
dat nabij een tegenwoordig is, do,
en geen int men appeleren aan,
als aan deke en geen bij de der is,
meer: ook met betrekking toe een
hulpotandig voorwaard, als: pin,

ter een klaad die man een geheel
tegenwoordig gedrag; deke (klaad) d,
dat alles, was die onbedijge en het
mevond hem gelieden, geen (pieter)
Mingent steeds hem te gekoor kam,
en. Wanneer men man die ka,
kon sprukt, die man elkander af,
liggen, Regt men man de naaste
deke, man de middelste die, en
van de meest appeleren geen, als:
ik dat in deke kamer, bij in die
en bij in geen. — Deke en geen
mevond ook dikker of openingdang,
om verschieden onbepaalde dingen
man een soort aan te deiden,
als: ik heb dit dit deke en geen
omstandigheden appeleren.

I. 55. Het onbedijge dit mevond
altijd voor het merkwaard die
gebruikt, ook wanneer daarop een

afstandig naamwoord van het
mannlijk of vrouwlijk gesl,
cht, op in het meermalst zulke,
als: dit is zijn geliefde heid,
heid; dit zijn de nuttige armen,
gen. Hier voor dit te stellen
de, stijde tegen den aard van
een taalgebruik; gelijk daarom,
de niet minder stijdig is het
voornaamwoord achter het be-
kruid te plaatsen, bij voorb:
de zaak is de; mijn vermaak
is dit; voor: dit is de zaak;
dit is mijn vermaak.

I. 56. In plaats van de aan-
merkende voornaamwoorden de,
te en die kan men, doch in den
angewonden stijl alleen van ha-
ken, niet van personen, in
de verbazen naamzallen ook

hier en daar gebruiken, als: er
is hier van (van die zaak) stul
gesproken; ik sta daar van (aan
die zaak) een geloof.

I. 57. Regen, regen behoort
na toe de aanvanden, niet toe
de betrekkelijke voornaamwoord,
den. Men mag des niet zeggen;
het grijpde, regen (voor het
welk) menspriet + mond, is onge-
grond. Introschen is regen of
regen voor regen dat niet
door het gebruik grijpde, als:
regen ik zij is maasheid.

I. 58. De de de de de
schillen grootlyk in nadruk
van betekenis. Het wordt hege
in het toe stul, als die, en moet,
et alleen niet opdige toe een
voorzand afstandig naam,

moord gebruik; het laatste der,
bekent, dat het niemand anders
is, dan de bekende of bekende
persoon, en heeft doorgaans
een hulpstendig naamwoord bij
zich. Het een en ander is blyk,
paar in het volgende voorbeeld:
ik verlang naar den luiting, die
hoo prui gestroven had; de mens,
ter midt my dondelken een vray,
de er by: de helpe jongen my,
ns ook in het lidem die. Som,
mylen vordt de helpe ook kander
hulpstendig naamwoord gebruik,
als: hij is nog de helpe, die hij al,
tyd was; of ook onduidelig: hij is
nog altijd de helpe.

I. 57. De betrekkelijke voores,
aanspreken, die een tusschen,
mogt interrukking naar een te

wordt genaamd naar voores tusschen
voores, komen met de helpe in
getal en geslacht overeen, en
aan voores, met optige tot hi,
naam naamwoord, men de bekende,
shing op, bij voores: het kind,
dat zich wel gedraagt; vordt
door iver berind. mijn vader,
minne voores ik altijd geloof,
heeft my die gebede. de prijs,
dien op voores ik ontduingen
heb, bestaat in een prui bay
e.

I. 60. Wanneer toe of met
hulpstendig naamwoorden N,
aan voores, hoo met het voores,
aan voores, dat op de helpe
betrekking heeft, in het voores,
vordt staan, als: de achtting,
ten voores in het voores,

en, Milke keu ten de de de de,
niet keu de de de de de,
das de de de de de de.

I. 61. In gevallen het betrek,
kelijk voornaamwoord tot een
geheel niet te veel kunst, komt
er geen bepaling. Men het ge-
slachte te pas, en wordt der,
halve het voornaamwoord in
het onzijdige geslachte gesteld,
als: ik mond de kinderen bede,
ge met keu de de de de,
das mij keu de de de de.

I. 62. In een enkel geval
wordt het behoudend naar,
woord de de de de de,
voornaamwoord keu de de de,
niet, namelijk, als laatste te
werpen men het eerste de de,
died is, om de betrekking de de,

lijk te maken, de de de de de,
de de de de de de,
de de de de de de,
de de de de de de,
de de de de de de,
de de de de de de,
de de de de de de,
de de de de de de.

I. 63. Milke op de de de de,
niet de de de de de,
het korter die doorgaand in
den gewonen stijl gebruikt,
ke. Men kan echter het laatste
ste ook in den meer de de,
niet stijl, ter behoudelijke de de,
peling, de de. Ook wordt
het de de in den de de,
dat de de de de de,
soortlike voornaamwoord
gebruikt, als: ik, de de de.

Ik, du mijn vriend Mit zijn;
Mij, die er geluk bedanken. In
de Men zagen naam vullen
aan antigen Wand leest Mijn
op Mit gebied, als: Ik, Mijn
in ik mijn geluk te danken heb;
Ik, Mit en (of Mijn) de partij
in groot groot is and.

I. 64. Begin ten aankun
der Vragen Naam voor
en is aangemerkt, dat namelyk
lyk daar voor in de Men zagen
naam vullen, Manner en
an namen geproven Wand,
maar gebruikt kan worden,
gelyk in gelyk antient de de
trakkelyk, als de pen, Maar,
mijn ik schep; de grond, Ma,
arop Mij staan and.

A. Over de Men zagen.

1. Over de persoon.

I. 65. Daar de betekening
der persoon aan het in
van and Men zagen niet
schep geaug is, om alle mijn,
Men stand in Men zagen na,
en te koorn, So verder het
individueel taal gebruik, dat
men de in de worden
in te worden, en, by apty ty
men het help standig naam de,
and, het de persoon op
de zaak indrukt, ook in de
derde persoon door de voor
naam woorden aandrukt. het
is dus stijdig met de aard
ander taal, Manner men, ge,

lyk in den gewonen stijl
wel eens geschiedt, het persoon,
lyk voornaamwoord meglans,
als: hebbe inden brief wel ont,
wangin; verklar by deken en;
2. Voor: ik heb inden brief
wel ontvangen; ik verklar
by deken en.

I. 66. In de gebiedende wyze
nagtans, maar de aanpropper,
ken op welke persoon reeds ge-
noug bepaald is, wordt het vo-
ornaamwoord meggelaten, ten
by deslyks plaatsing nadruk,
halde noodzakelyk by, als: hoe
ind braver my niet kan by,
taan, help gy my dan.

I. 67. Wanneer twee of meer
merkwoorden tot dezelfde
persoon behooren, wordt de

slichts eens gevond, als: ik heb
hem ^{veel} ~~veel~~ gerocht, maar niet
gevonden. by lust, schepst in
eyens het goed. In een rijk
nagtans, maar het merkwoord
het persoonlijk voornaamwoord,
I vooragans, moet die laat,
ste herhaald worden, als: kan,
dels gy ^{veel} ~~veel~~ tegen mijn maat,
schuivering, en sters gy dels in
helden in het ongeluk, hoe gy
als gy op mijn hulp niet reken
nem. by ondinnert het, hem
verrindelyk hul by gelukkig sla,
gan.

I. 68. Wanneer een naamvoor-
wd in een merkwoord een by-
zaak in haer geheel voorstellen,
dan behouft, by hare nabur by-
schrijving, noch het voornaamwoord

noek het merkwoord behoort
te worden, b. v.: deze lusten,
gou minten elk in een bijde,
nder mak is, de een in het
leken, de ander in het schrijven.
Dikwijf ook wordt een merk-
woord, bevolk op twee persoo-
nen betrekking heeft, bij den la-
atien vordingen, als: pieter h,
alder met van spelin, jakob
van luten. het mijne luminax
de poppen, de jongen de paat,
den.

2. Over de getallen of
het enkel- en meerv.,
alder het merkwoord.

§. 62. De merkwoorden staan
altijd in het enkelde getal; als de

persoon of zaken, waartoe zij
betrekking hebben, als: de hand
blaat; de nachtigalen sluiten.
Wanneer een merkwoord toe toe
of niet naaraggaand voort-
open, die in het enkelvoud staan,
n, betrekking heeft, zoo moet
het enkel in het meervoud gezet,
teld worden; als: naarstigheid,
bezigheid en gehoorsaam-
heid zijn. het schoonste surand
van kinderen. Doch, wanneer
het merkwoord naaraggaand, zoo
kan het enkel, kan het ook toe
meervoud worden, en onder
deze helps een deel in het me-
voud staan, bekend, nochtan
in het enkelvoud staan, indien
sluhte het naarvolgend voort,
meer enkelvoudig is, als: er

was in huis slechts in ^位 bed, in
in tuzel in die stalen ^榻. O,
ok in de rekenkunst staat a,
okter getallen, die een ^一 ^二 ^三 ^四 ^五 ^六 ^七 ^八 ^九 ^十
id lixdrücken, doorgaans een
merkwoord in het enkelvoud,
als: het in die is nagen; teu
maal vijf is tien enz. —

I. 70. het meermalen des Mer,
bevoorde is worden waadkaake,
lyk, wanneer het in het enkel,
noid staande voorwerp der
reke, door de bevinging van het
schillende hardanighheidswoorden
individaad teu onderscheiden ^違 ^た ^る
voorwerpen aanduidt, als: de
Maru en Malsche godsdienstlyke
menschen ^天 ^沼 ^川 ^の ^神 ^位 ^心
om lixmerkelen. — Ook
verdiens hier nog een veld

in door ^撰 kinche schryfken met,
malin als een prauheid gebu,
lyke spreuklyke. Vermeld te
worden, namelijk: daar is ^位 ^心,
voor daar ^位 ^心 ^心; daar is ^位 ^心,
die geloofen, die beduren enz.
Deze spreuklyke nagen ma
slechts spreekbare en niet d,
en in den deptigen styl geb,
riicks worden.

I. 71. Wanneer onderscheiden
personen voor een merkwoord
geplaatst worden, dan geldt de
eerste persoon beter dan teu
den, en de Mer om beter
den worden. By de bevinging
van den erster, teu en de
den persoon wordt meestal
het meermalen van den erster
voor het merkwoord gesteld,

als: ik u ⁷¹⁷gij; of ik, ⁷¹⁷gij en hij,
wij weten die niet. Ook komt
dit wij ⁷¹⁷mit ⁷¹⁷u ⁷¹⁷naar, ⁷¹⁷hij
voorbeeld: ⁷¹⁷Wij, ⁷¹⁷mijn vriend en ik,
hij ⁷¹⁷beleid dit te doen. Wanneer
de tweede en derde persoon ⁷¹⁷hij,
en komen, het staat merkbaar,
is in den tweede persoon dan
het menscheit, als: ⁷¹⁷hij en ⁷¹⁷gij, of
⁷¹⁷gij en ⁷¹⁷hij ⁷¹⁷daarvan getuigen
getuigt.

3. Over de tijden der werk,
waarden.

I. 72. De tijden worden, het
wel in een dagelijkschen sp,
rekening, ⁷¹⁷mit ⁷¹⁷u ⁷¹⁷mit ⁷¹⁷elka,
nderen ⁷¹⁷ver ⁷¹⁷stijft. Het gebruik,
het men den tegenwoordigen

tij ⁷¹⁷voor den ⁷¹⁷verleden, man,
niet man iets, dat kortelings is,
voort ⁷¹⁷mit, ⁷¹⁷gesproken ⁷¹⁷wordt, b.v.:
⁷¹⁷gij ⁷¹⁷hoort, ⁷¹⁷dat ik ⁷¹⁷mijn ⁷¹⁷stank ⁷¹⁷al
⁷¹⁷moete ⁷¹⁷ver ⁷¹⁷dedigen ⁷¹⁷voor ⁷¹⁷gij ⁷¹⁷hebt
⁷¹⁷gehoord. Den ⁷¹⁷hulpen ⁷¹⁷tij ⁷¹⁷betragt
men ook naar ⁷¹⁷betreft? ik kom
spoedig ⁷¹⁷hier ⁷¹⁷voor den ⁷¹⁷toekom
enden, wanneer men iets bet,
als, dat komt ⁷¹⁷aand ⁷¹⁷taand ⁷¹⁷is: ⁷¹⁷gij ⁷¹⁷it
⁷¹⁷was ⁷¹⁷gij ⁷¹⁷morgen ⁷¹⁷ook ⁷¹⁷naar ⁷¹⁷betreft,
ten? ik kom ⁷¹⁷spoedig ⁷¹⁷hier; ⁷¹⁷hij
over ⁷¹⁷hij ⁷¹⁷gij ⁷¹⁷morgen ⁷¹⁷ook ⁷¹⁷naar
⁷¹⁷betreft ⁷¹⁷gaan? ik ⁷¹⁷hal ⁷¹⁷spoedig
⁷¹⁷hier ⁷¹⁷komen.

I. 73. In ⁷¹⁷betreft ⁷¹⁷wordt in
⁷¹⁷betreft ⁷¹⁷ver ⁷¹⁷hulpen ⁷¹⁷de ⁷¹⁷tegen ⁷¹⁷de,
⁷¹⁷andige ⁷¹⁷tij ⁷¹⁷de ⁷¹⁷betreft ⁷¹⁷voor ⁷¹⁷den ⁷¹⁷or,
⁷¹⁷ver ⁷¹⁷maakt ⁷¹⁷ver ⁷¹⁷leden ⁷¹⁷in ⁷¹⁷plaats
⁷¹⁷geteld, om den ⁷¹⁷toekomden ⁷¹⁷hij

krussh op iet dergelyks war,
st aangeleid, maar men kich
wan de aankomende wyde be-
dinnen, als: men stond hem de
de wort toe, onder beding, dat hy
wan alle andere aanspraak
op de wipenit opkame. Tok! dat
hy inmannt wyls warden! Deu,
ader kastje d'ijner kroon, opdat
hy d'ingd'naam warden. ik hoop,
dat de. die gun k'naand, mag
dann. ik wude, op hy wan die
riekte mel opkame. — Mij k'el
den geligenheid k'rygen, or k'ur,
wan hy de mangwarden mag
iet men te k'rygen.

I. 76. De gelindende wyde wyls,
nde niet alleen gebruikt, or
iet te bedelen, als: den k'ryge,
or de gelige is; maar ook

op te maken, te w'ranen or
te w'ranken op te k'iden, als:
waly den vand i'et oridren, or
gy k'el gelukkig warden. Doz,
dat ik alto in orde k'inde. guf,
o god! and d'ijner k'ryge. Tok
bedins men kich wan die
wyls, or men maglyk g'val,
w'k'ant, iet te k'iden, als:
men rijk k'onden w'genange
te k'yn, or gy k'el ongelukkig
w'iden, dat is, wanner gy rijk
k'rye ind. — Die gebruik magta
nd behoort alleen tot den stoff
der w'lsprek'ndheid or d'ickthe
nd.

I. 77. De onbepaalde wyde der
w'kenw'arden, welke men kande,
sing k'onden bepaling wan p'nd,
or w'arstelt, w'ardt ook dik,

woord als een hulpstaandig naam,
woord gebruikt, als: het spelen
moet allen tot een woord,
king van het werken dinn.
gehoor komen is de pligt van
kinderen. ik ben een man
het Mandelen. hoeg zingen
is schadelijk voor de borst.

I. 78. Ontrent de dubbe-
den, welke aard en getal, n,
aar mij antwoorden, is de
spraakkunst genoeg bekend
zijn, merken mij allen het ge-
volgde aan. De bedrijvende
dubbeleden kennen de hulp,
den naamval bij zich hebben,
als de werkwoorden, maar,
van bij afgeleid zijn, als: en,
en ¹¹²⁴ moed ¹¹²⁴ geende vertrouwing,
en verke dragende boom; de

hithouden ¹¹²⁴ dragende staad.
De ver ¹¹²⁴ leden dubbeleden woor,
den soort zijn ook in na bed,
zijn leden zijn gebruikt, als: de
ingehouden zijn, na is, die hith
inhouden hith te zijn; en is
en pligt zijn geen mensch, das
is, die hith en en pligt zijn,
geen heeft. Das woord ook
is en, die anderen den, en
bediende geen.

I. 77. Ar is woort in on-
de taal nog een byzonder
gebruik der dubbeleden aan,
geen, bij H. Werk een dub-
beleden, met een hulpstaandig
naamwoord of een woord,
aardwoord verruigd, op hith
hith en als lijsten verruigd
tot de verruigde staad, b.v.

de oorlog verklaard zijnde, trek
het ¹leger buiten de grenzen.
Dit, ¹opgedaan zijnde, ging de
vergadering ¹uit van. Men heeft
lang getruist, of in deze spre-
ken de vierde of vijfde na,
omdat men plaats hebben,
den oorlog, of de oorlog. Werk,
laard zijnde; doch het laatste
is thans besliss. gatusche he,
idem. ¹Wij, hander de gevulde sp,
verkeerde, geheel te denken op,
Kudra, het daarvoor, dat men
best doet, met de keld, hoe het
mogelijk, te ¹verwijden, en die,
ik ten dien einde van een om-
schrijving te bedienen, b. v. =
nadat de oorlog verklaard
was end.

5. Over de hulpwoorden.

I. 80. Wanneer twee of meer,
die hulpwoorden in dezelfde be-
trekking gebruik worden, worden het
hulpwoord, dat bij een elkand,
een gemeen hebben, slechts eens
geplaatst, b. v. = alles, was ik
gezien, gehoord en bijgevoord
heb, heeft mij geland, dat end
het heeft mij belooft, dat het
moeten bij mij komen en met
mij mandelen zal. gehoorde,
om en naastige kinderen,
worden beloofd, ongekookte,
me en ¹lijze gestraft.

I. 81. Men vermijde de onge-
paste verdubbeling van het ¹wo-
rd hebben, die end met gehoord
wordt, als: 29 hebt het mij

belooft
29

¹⁴ gehad; nooit zij heeft me nij beloofd;
beloofd; ik heb het in het staats spel;
spel gehad, nooit ik heb het in het staats spel. De dergelijke
overvloedigheid heeft ook samen te doen in den lydenen staats plaat;
te, door de ongepaste vermenig ing van de hulpwoorden te zijn in woorden, als: my is verhaal,
te gehoorden, nooit my is verhaal,
haal; ik heer daar tegen de,
of nij zijn naar de tegen gehoort,
overvloedig gehoorden. Maar ik
heer gehoort schand te verdoen
naar. — Intusschen vermaren my
in me de afgekeerde verdoen te
behooren van het hulpwoord te zijn gevoel de gevoel, Ma
arin dit woord in een an der te gevoel te gevoel, als:
ik heb het in het te verdoen

gehad, d. i. ik heb het in het te verdoen,
antw. verdoen. ik heb lang een
groot som gelden te gehad,
d. i. ik heb lang een groot te,
om gelden te gehooren, die te my
te.

b. Over de verbinding van
het een merkwoord met
het ander.

I. 22. My verdoen te verdoen
de verbinding der merkwoorden
door middel van hulpwoorden,
maar alleen te, maar te het
een merkwoord te andere te
gevoel van het andere te.
De verbinding gevoel door
het te gevoel merkwoord,
of als te, of in de te,

o welken I. d. van verlijten

paalde ^{afte} met op ^{ander} te,
by ^{de} andere te ^{margin}.

I. 23. By de verbinding der
dulwoorden met de merkwor-
den, blyden de ^{aanst}, op de ^{afte}
van by ^{woorden}, ^{ander} ^{begin},
als: ik vand ^{zijn} ^{kind} ^{ster}
^{van} ^{alle} ^{koop} ^{op} ^{zijn}
^{kerstel} ^{vervloegen}. ik ^{zag} ^{ded},
^{roep} ^{kind} ^{op} ^{zijn} ^{gelaat} ^{getekend}.
de ^{baken} ^{lagen} ^{ver} ^{spruid} ^{door}
de ^{kamer}. Zoo ^{wordt} ^{ook} ^{de} ^{by}
tekenis van ^{de} ^{merkwor} ^{den} ^{ke},
^{men}, ^{door} ^{bij} ^{van} ^{zing} ^{van} ^{de}
verleden ^{dul} ^{woord}, ^{nader} ^{bepaa}
d, als: hy ^{kwam} ^{haastig} ^{aang}
^{loopen}; hy ^{kwam} ^{te} ^{paal} ^{ge}
^{den}, ^{dicht} ^{by} ^{de} ^{man} ^{de} ^{merk},
^{woord} ^{quan}, als: alle ^{koop} ^{ging}
o ^{ver} ^{loeren}. Tok ^{met} ^{stellen} ^{hebben}

verloeren

wordt ^{de} ^{verleden} ^{dul} ^{woord} ^{met},
^{banden}, als: ik ^{met} ^{zijn} ^{laas} ^{ver}
^{vol} ^{daand} ^{hebben}; ik ^{met} ^{de} ^{kind}
^{met} ^{bedor} ^{ken} ^{hebben}, ^{das} ^{is}: ik
^{met} ^{das} ^{zijn} ^{laas} ^{ver} ^{vol} ^{daand} ^{met},
^{de}; ik ^{met} ^{met}, ^{das} ^{de} ^{kind} ^{by},
^{doeren} ^{met}.

I. 24. Voorts geschiedt, volgens
het boven aangevoerd, de verbie-
ding van twee merkwor-
den, of het nader bepaald merkwor-
d in de onbepaalde ^{afte} met op 2,
ander te achter ^{de} ^{aanst} te ^{plaa}
^{ten}. Met de onbepaalde ^{afte} 2,
ander te ^{worden} ^{verbonden}, 1)
die merkwor-
den, ^{met} ^{stelt} ⁱⁿ
^{en} ^{om} ^{stand} ^{ig} ^{heid} ^{aan} ^{te} ^{doen}, ^{die}
^{tot} ^{elk} ^{bedryf} ^{betr} ^{ekelyk} ^{kan}
^{gemaakt} ^{worden}, ^{ter} ^{wyl} ^{de} ^{ku}
^{nding} ^{held} ^{door} ^{de} ^{on} ^{bepaal},

de vijfde woordt nietgevoeld. Deke
zijn dusden, kinnen, laten, ra,
outen, mogen, willen, kunnen, als:
ik dienf den meester niet tegenop,
vken, hij kan die last niet dra-
gen; hij laat een kind boordien;
ik moet die taak afdrukken; ik
mag hem niet helpen; of vroegt
dit niet doen; dat wil niet dra-
gen! maar willen hoe veel als
een hulpwoord is) ook ik wil
de alle hulp bestyden; dit zal mi
is geboren. 2) Eenige andere
merkwoorden, maar van de die
in handeling met die man het
volgende merkwoord in de on-
bepaalde vijfde als een onaf-
gebroken keten uitmaken. Van
dien aard zijn: kenten voor
nemen, want in der die man

金
bevelen heeft het de onbepaalde
vijfde met te achter zich) ^あひ,
pen, koren, leren, noemen, ma-
ken, kin, als: dat heeft ik met,
ken; hij ^あひ mijn mijn goed pot,
ken; ik hoort de vogels ^あひzingen,
ik leer op pleis spelen, ook ^あひ,
oor ^あひ helpen, als: hij leest
de kinders ^あひ; dat noem ik
tyd ^あひ; ik wil mijn ^あひ
als klappen; ik ^あひ een ^あひ
as ^あひ.

S. 85. De onbepaalde vijfde ho-
wer te komt voort ook achter
blijven, als: hij blijft ^あひ; hij ^あひ
lijft ^あひ; achter gaan, als:
ga ^あひ, was ^あひ; ^あひ
in die ^あひ; gaan ^あひ, gaan
uten ^あひ; achter koren, als ik

kom eens heen, hoe of het maakt,
achter denken, als: ik word dat
papier op straat liggen.

I. 86. Daar ook merkwaardige
geenen inigen geboden worden
hebben, maar dit is alleen door
middel van hulpwoorden der,
krijgen, hoe wordt de ontkennende,
de wijze hoe het in een tijd,
dan als bedijende zijn bij ons
geheiligd. Dit kan; ik zie hem
staan, ik hoor hem roepen, hoe
het betrekken: ik zie, dat hij
slaas, ik hoor, dat hij roept; als
ik zie, dat hij geslagen, ik hoor,
dat hij gevangen wordt. Hieruit
kies sommige dubbeltrijng,
hied kunnen geboren worden,
welke men, of door omschrijfti
ng of op enige andere geschik,

te wijde, maar trachten te ster,
mijden.

I. 87. Achter andere merken,
ookten volge de onbepaalde
wijde met te, een voorstel,
dat hoe het als tot betrekken.
Dit voorstel komt voor de
onbepaalde wijze, hoe dikwijf
de betrekking van het meeste
merkwoord slechts een sterk
king, toenaadring heeft tot die
van het nalgen. Die hier e,
enige voorstellen. ik zeg,
verlang, misch hem te spreken
ik hoop duantoe in staat te
hullen. Hja. ik denk (den voort,
numms) morgen naar huiten
te gaan. ik zal trachten, d,
in (voor trachten), pagen te
te helpen. ik ben deind, getti,

nd, gongen, der plige de dijn
dienst te spijten. ik bedul, ik
gelast, ik kus, ik gelind, ik der,
kind in die te doen. hij wies hi
et niet naar uken te schi,
ken. hij Merkus Rijn haad,
schap uder te brengen: en
koo in hondend andern. Ook
achter Rijn, wullen, hebben en
staan vulge de onkpaalde wj,
te niet te, om daardoor een
mogelijheid of noodzakelijheid
die te drücken, als: hij is daar
altijd te denken, d. i. hij kan da,
at altijd gevonden worden, en
nala nog sul op aan te niet,
ken, d. i. en kan nog sul op
aangetroft worden, en is nog
sul te betalen, d. i. en moet
nog sul betaald worden, ik

het nog had uto te draagten,
d. i. ik moet nog uto draagten;
en stans een nog sul te drück,
ten, d. i. wj moeten nog sul
drückten. — Drogelijck kom a,
achter des overstaal onder door,
quand de onkpaalde wj die niet
te, als: hij wietrek onder af,
schied te nemen. In een enkel
gemel nagtand wende te wjge,
laten, als: hij ging onder uen
naar bed. — Lindelyk wende
ook de onkpaalde wj die niet
te gebrüek, wannet d'elcke
des onderwerp der vke iuten,
als: des schake mij die te
koren, des is mijn plige die te
gheoorzamen, of ook: die tege,
koren. is mijn plige.

S. 88. Die merkwoorden, welke

de onbepaalde Wyde Raader te ach,
ter hick ontvanger, hebben in
den volmaakt en men dan vol
maakt volkomen tijd de onbe-
paalde Wyde achter des hulps wa-
ard, als: ik heb hem hien wan,
delen; ik heb hem horen sp,
reken; hij heeft my helpen d,
vragen; ik heb hem deem ker,
keiken; ik heb hem laten sch,
rijden, en hoe in alle anderen.

I. 87. Die Merkworden daar,
intzen, welke de onbepaalde Wy-
de met te achter hick ontvan-
gen, bekunden in den volma-
akt en men dan volmaakt
volkomen tijd de gedom Wyde
naar verandering, als: men he,
eft my gelutt, benamen de dis
ter hand te stellen; ik heb geho,
†

†
apt, worden, gesten sch hien te
spaken; ik heb behoef hien dis
te stellen gaten; ik heb geven,
de man dienst te deem wa.
— Van de men rege de men rege men
rege rege rege rege, als kom
voor geken; s. v. he is kom
te adint, behooren, als: ik
had dis nie behooren te deem,
meten, als: ik heb my dis de d,
wa rege rege rege rege.
Ook kunnen trachten, vragen, rege,
rege rege rege rege rege rege,
re, in plaats van des dubbelwoord,
aanmerken. — Opmerkelijk is he,
der rege de aput king, welke in de
rege rege rege rege, rege rege
rege rege rege. hien toch rege rege,
re in de rege rege rege: ik
sta op stand te rege; he
†

ligt of lag te slapen; ik ^his of
has te ^hryden; terwijl men da,
aentigen in den ^holmarkt en
met den ^holmarkt ^holmarkt
tyd zegt: ik heb of had staan
maken; ik ^hup of had ^hig,
geen slapen; ik heb of had ^h;
ten ^hryden.

7. Verbinding van een
werkwoord met een ^hig,
standig naamwoord.

I. 90. Een ^helstandig naam,
woord kan op ^helstandig wijze
met een ^helwoord ^herbon,
den ^horden, of als ^his ^helstandig,
schikt, of als ^his ^helstandig
wordend dat. In ^his ^helstandig,
dat ^helstandig ^his ^helstandig

in getal en persoon naar het
^helstandig naamwoord, als: ^his ^his,
lok slaat; ^his ^haan ^haan; ^his
^his ^haan ^haan. Op, ^his
naar de ^helstandig in de ^helstandig
paalde ^his ^his ^his, ^his ^his,
mange ^his ^his ^his ^his, ^his
te of ^his ^his ^his, als: ik
had de ^his ^his ^his ^his ^his ^his
versten ^his ^his ^his ^his ^his ^his
is ^his ^his ^his ^his ^his ^his
met ^his ^his ^his ^his ^his ^his
muis te gaan; ik heb ^his ^his ^his
keur ^his ^his ^his ^his ^his ^his

I. 91. In ^his ^his ^his ^his
mannen ^his ^his ^his ^his ^his
die ^his ^his ^his ^his ^his ^his
keur ^his ^his ^his ^his ^his ^his
men ^his ^his ^his ^his ^his ^his
die ^his ^his ^his ^his ^his ^his

genen naamwoord, of ook, maar
deze aanduiding te kort schijnt,
van woorddeel, als: de raaf,
ter preis den naarstijpen pijs,
ter; hij klaagde over de traag,
heid van kuul.

S. 72. De vierde naamwoord
is, bij de bekrèftiging men een
helpstendig naamwoord door
een werkwoord, van het iet,
gestrikte gebruik. De vierde
naamwoord worden alle bedrij-
vende werkwoorden vordas
geze, hetwelk het regtste is,
ik voorwerp is de handeling,
als: de muster slaat den hand,
de tuinman maakt den boom,
de paarden trekken den wagen,
de arbeid versterkt den man,
sch. Doch vierde naamwoord
zijn

alleen worden bij den lydenden
voor in den vorderen deelspelt,
als: de hand wordt door den man,
ter gelegen; de boom wordt da,
er den tuinman geaanid; de wa,
gen wordt door de paarden get,
rokken; de mensch wordt door,
den arbeid versterkt. Somer,
ige werkwoorden, die in den te-
genwoordigen staat ten vierde na-
men hebben, bij zich hebben, worden
in den lydenden ook ten vierde
te aan, als: ik naam hem Ma,
der; gg ruft my muster; Maar,
door men in den lydenden
staat ligt: hij wordt naar da,
er my geaanid; ik word man,
ter door de gebruik.

S. 73. Kan, gelijk wij zelden
alleen de vierde naamwoord bij

Den lydenden vorm in den uit-
drukkingen Wardem, Ward
blykt het, dat men verkerde-
lyk die Wardem staat in den
orden naamval komen, by
den lydenden in den uitdruk-
kingen. Dit zegt men d. v.
men gelastte hem, Wardem hard
ap te Wardem; by beide den
jongling de aardrijkskunde; al
maakt hem in den jongling
niet in den Wardem, maar
in den Wardem naamval sta-
an. Men moet behalve,
deze uitdrukkingen in den
lydenden vorm overbrengen
de, Wardem: hem Wardem gelast,
Wardem hard ap te Wardem; den
jongling Wardem de aardrijkskunde.

de door hem gelast.

I. 94. Het is alleen de eigenlijk
gehoeve Wardem, maar ook
de die Wardem Wardem Wardem
Wardem Wardem Wardem Wardem
sich den Wardem naamval
des Wardem, waarop Wardem
merking Wardem. Wardem
toch Wardem Wardem Wardem
Wardem, in allen daar,
door men de Wardem,
welke Wardem Wardem, en
den Wardem, dat Wardem Wardem,
king niet op Wardem
Wardem Wardem, maar toe Wardem
handelingen Wardem Wardem
ting Wardem. Dit staat in
de Wardem Wardem Wardem
Wardem, Wardem Wardem, Wardem
des Wardem, het Wardem Wardem

mij telkens in de Minde na,
aansal. Beschijde naamstal komt
achter het onpersoonlijke werk-
woorden, welke men bedrij-
vende betrekking hebben, als:
het ^{ヒキ}bedruide mij; het ^{ヒキ}betreft
mi; het ^{ヒキ}betreft mij; het werd,
vies mij.

I. 95. Ook enige onzijdige
werkwoorden kunnen som-
wijlen in Minde naamstal
achter zich verkrijgen, wanneer
er bij een bedrijf aanduiden,
beveelt onmiddelyk op een
ander voorwerp overgaat,
of ook tot den handelende
persoon terug keert, als: blad
en wter kusten; en gestel,
digen doed stonden; den gae,
den stijd stijden; den langsten

mag gaan; de ^階trappen ^上op en
oploopen; siel siel of doed la-
gchen. Beschijde gelyc ontrent
sommige onpersoonlijke werk-
woorden, als: het smurte g,
roote makken; het hagels ga,
noche sturen.

I. 96. De Minde naamstal
komt ook altyd achter het
lypwoord laten, wanneer bevel,
de gebruikte wordt om een op-
making, een bevel of verstant
siet te drukken, als: laas ont
krachtig sta; laas hingen,
laas mij verstücken.

I. 97. Kindelyk wordt ook
de bepating wantdyd door den
Minde naamstal ingedrukt,
in het 1. op de vraag wan,
nu? hy kunde den doed

dag na zijn aankomst terug. 2.
op de vraag hoe lang? ik heb
den ganschen nacht geswaakt.
Sommige inductien liden slich,
to in een dag. 3. Op de vraag
hoe dikkerf? hij komt alle da-
gen bij mij. Deke merke naam-
vallen intusschen hangen,
naar het schijnt, niet wijzen,
lyk van de merkworpen, van
an van verduyene voorbete-
len op, als: hij komt op den des,
den dag terug; ik heb den gan-
schen nacht door geswaakt and.
ook de grootte, kantaarte, breedte,
waard in zijn van enig ding
worden door merke naamvallen
aangewid, als: hij is in een dier
gegrind; het mengt een pand; het
linnen is een il brud, het kost

eenen gulden.

I. 98. Dan, kan men ook de v,
in de naamval van het uitgeste,
kote gebruik bij merkworpen
is, worden nogtans ook andere
naamvallen daarmede verbou-
den. Van den meesten naamval
hebben wij reeds gezien, dat de
de bij den lydenden staat som-
wijlen helpt totumalen voorkom-
t, als: hij wordt vader door mij
genaamd. Dergelyke kunnen de
merkworpen zijn, lyden, worden
totu meeste naamvallen bij hi-
ok hebben, als: pieter is een bra-
ve jongen; jan blijft nog altijd
dehelpde duynis; mijne wordt
een liep mijne.

I. 99. Oudtyds werd de tude
naamval ook bij alle andere ver-

geworden gekoegd, als: Sijner ge-
denken; Sijner vergeten; Sich bij
me verblonden; Sich des ongelij-
kegen antpremen, verbarren;
Sich des machten, houden; Sich
der hake aantrekken; Sich Sijner
Akentenis mis schamen, me hoo
in wie anderen. Thans is dit
 gebruik schier geheel verandert,
 en alleen in den hoogen
 stijl bij enkele woorden nog te
 waard, als: Sijner gedinken; Sich
meer hake mis schamen; Sich
des ongelukigen antpremen.
 Meestal gebruikt men ook hier
 een voorzetfel met den Nieuw,
 den naamval, als: aan hem ge-
denken; Sich over me haken,
is schamen; Sich over den on-
gelukigen antpremen.

§. 100. Van de gestukten gebrui,
 ik is de derde naamval bij de ver-
 geworden, wordende hoo viel bij
bedrogende, als ontgijde gekoegd.
 — Bij bedrogende merkwoorden
 staat het voorwerp, waartoe
 de werking zich niet rechtstreeks
 richt, in den derde naamval,
 terwijl het onmiddelijk voorwerp
 der werking in den vierden sta-
 at, b. v. inman into giken, ontre-
men, bedelen, tafeggen, onthou-
den; voorspellen, vertrouwen,
tafstaun, wijgen, me honden
anderen. Wanneer men dit van
 eenen braden vader zegt: by ge-
st Sijner kintre me goed hoo-
reult, hoo staat Sijner kintre
in den duden, voorspeld in den
 vierden naamval.

I. 101. Dezelvke komt de dode
naamval bij vele onzijdige werk-
woorden, als: hij blijft dijnen w.
ruind steeds bij; hem is onreys ge-
schied; het smaakt mij goed; de
pen wil mij iet de hand; de
huid is hem van het koopd ge-
maaid, en ook in vele anderen.
Somslyken gebruikt men voor
den duden naamval ook het
voorzetel aan met den duden,
als: die park behoort aan ginter;
hij heeft miel gouds aan mij ge-
daan.

F. Over de telwoorden.

I. 102. ^{1 de} Telwoorden worden
voorgaans, men als de bymange-
lyke naamwoorden, voor hem,

en tegestandige naamwoorden,
als: Mier wiken; tes maanden;
tien guldens; op den duden dag
der maand. Somslyken echter
kunnen dodelde echter aan, als:
in het jaar ¹⁴⁵⁷ vijftien hondert tien
en bedentig werd de brink door
de waterguldens ingenomen. O,
ook bij de aankomst van een
plaats iet weinig hark, maar bij
men hick lijp dan dijpenletter,
is bedint, als: psalm 1, vers 3.

I. 103. Ontrent de d'ringita
llen men het volgende woorden
aangeruht. Het men nauidige
den hups en merkwoord in het
unkelwoord bij hick, als: he is d,
ru, dijp, truaalf den. Ook men,
de het woord hier somslyds mij,
gelaten, als: de klok spaar de;

by kintan na help t'waal. In die
getal ^{afkomst} het telwoord nix keldom
mer bezien, als: ik bin noor
keelen opgestaan; ik sal na
nyden by u koren.

I. 109. Schoon de telwoord,
die doorgaans geen lidwoord
noor sich dellen, kan een ^o
ant die ^o achter sommiglen pla,
als hebben, Mannen ^o kien
bepaald getal noor ^o wopen, en
e intsluiting van ander, bedae
ld worden, als: by kuffe de kien
dikaten verdind, die naamlyk,
welke als belooning van kien
bedryf worden ^o t'geloofd. ge
upt my de tien gulden, die na
melyk, welke noor u liggen
op van welke gesproken word.
thals was een van de kien

nyden van grinkeland, d. i. na
van die kien mannen, die, by
intsluiting van ander, de ^o
bin genood worden.

I. 105. Natuurlyk stanz by
een meermuldige telwoord,
n helpstendig naamwoord in
het meermuldige getal, als: het
kind is kien maanden oud;
het linnen kost kien stiek,
is de el. kinnen achter is
een enkele intsluiting. Soe
wel het gebruik dat, Mannen
het getal een posten kien
in d'ind is, het helpstendige naam
woord in het enkelvoud gesteld ^o
als: konkrod en een gulden;
teluhood en een ^o d'ind
en een ^o d'ind; d'indkond en
een jaar. Indind achter is

zie

ren; alle uren pazingen ^新 Aya ^新 Aya
oktloos. — Alle in een vanda
meluden kin ^新 ginoren, en soo
wel als ^新 ganssk, geheel ^新 betu-
nende, blijft onderbogen, als
ik nu alle ^新 arbeid, die daar,
aan vast is, ^新 gertillig op mij.
Door ^新 achteloosheid ^新 verstukt
men ^新 rijk van alle ^新 vreespe-
ed. ^新 Bij ^新 rijk alle ^新 kammer ge-
maken. De ^新 schulde ^新 vandoopst alle
gitarl ^新 van ^新 dingd. — ^新 Desgelyk
blijft het ^新 onderbogen, want
in de daarby ^新 gemaakte ^新 helpe-
ndige ^新 nauwvoorden, schoon in
het ^新 onbetreft staande, echter
in de ^新 vreesvonden kin hebben,
als: ik kin alle ^新 van ^新 die ^新 ge-
aat; ^新 men ^新 hoort in alle ^新 dag
van; ^新 die ^新 geroonte ^新 huascht

o hij geeft ^新 zijk aan allen
mellijst ^新 ofet
arbid

onder alle wolk. — ^新 Inaan ^新 tigen
woordt alle ^新 vreesvonden, ^新 want
het de ^新 betrekking ^新 van ^新 ik, ^新 ider,
allertie ^新 kupa, b.v.: ^新 hij is ^新 afkerig
van allen ^新 vreesvonden. ^新 Kinder,
lyk ^新 hij ^新 nog ^新 gekogd, ^新 dat ^新 alle ^新 dik,
Morf ^新 dinst, ^新 om ^新 den ^新 kin, ^新 van ^新 het
woord, ^新 maar ^新 het ^新 gekogd is,
te ^新 vreesvonden, b.v. ^新 ik ^新 lig ^新 mij ^新 d,
naar ^新 op ^新 met ^新 allen ^新 mogelijk ^新 en
ijer ^新 toe; ^新 hij ^新 vreesvonden ^新 kin
daar ^新 toe ^新 met ^新 allen ^新 vreesvonden.

I. 109. ^新 Aller, ^新 gekogd ^新 by ^新 den
overtreffenden ^新 trap ^新 der ^新 vreesvonden,
gelyk ^新 nauwvoorden, ^新 betrekking
soo ^新 wel ^新 als ^新 van ^新 allen. ^新 Dies
is ^新 alle ^新 grootte, ^新 alle ^新 best, ^新 de ^新 ge,
overt, ^新 de ^新 beste ^新 van ^新 allen. ^新 Hier,
is ^新 blyk ^新 het, ^新 dat ^新 die ^新 vreesvonden
ding ^新 van ^新 den ^新 overtreffenden ^新 trap

merkwaardig gebruikte Woord, Zoo
dikwerf en slechts van twee
voorwerpen gesproken Wordt.

g. Over de bywoorden.

I. 110. Daar de meeste, en de
bynaagelyke naamwoorden ook
als bywoorden kunnen gebruikt
worden, Zoo kan het soms zyn
ontdeken (zyn), of men een woord
als bynaagelyk naamwoord, of
als bywoord met aanroeping,
met andere woorden, of men het
zelden tot het merkwoord of tot
een naast voorgeaand zelfsta-
ndig naamwoord betrekken
kan. Dus kan b.v. de historicus,
king hy beschryft hem onver-
dij, indertus betrekken, hy

beschryft hem op een onver-
dij, als hy beschryft hem
als iemand, die onver-
dij is. Wo-
rdt nu die laatste bedoelt, Zoo
moet men de dubbelbetekenis
door een nadere verklaring
ontdeken; hy beschryft hem als
onver-
dij, of als een onver-
dij mensch.

I. 111. De bywoorden moeten
altijd onmiddelyk by een door-
gaans voor het woord geset,
alst Worden, maar kunnen men-
king mensche Wordt, als: het is
my altijd aangenaam te dien te
dien, mits het is altijd my aan-
genaam, te dien te dien. Dit,
Men kan door verplaatsing
des bywoords een geheel ander
in den geboren worden. Zoo

betekenis des zeggen: hes is mij
nies geoorloofd te gaan, geheel
into anders, dan: hes is mij geoor-
loofd nies te gaan.

§. 112. De een gelijkeid in
de wijze van werken aan te drij-
ven, behijst men de woordjes soo
uden en als, b.v. piter kens hij
in les soo of inden goud als ka-
rel. Aan ongelijkeid wordt uit-
gedrukt door den singewortenden
trap mes dan, als: piter kens
hij les beter dan karel. Wanneer
men men een zaak, ten aante,
in de werkinge, boden alle ope-
rige maakes, soo bediens men
sich van den overtreppenden
trap; als: piter kens hij les hes
beter. Of men pleat tot voor de
n trap en of op hes, als: hij

normaank hont waerichtigte; hij
verhoche mij op hes vermindelst.

§. 113. De tijds plaats men in
ank taal ten ontkeningswoord,
den before te vagen, om de ont-
kening te versterken, Maarten
men sich gemuntlyk van een,
hij ambetting voor nu, bediend,
als: ik in mist niet, was te do,
en. Doch het tegenwoordige ge-
bruk heeft die geheel vermoest
open in deldt geen bejanten
ging van ten ontkeningswoord,
den. Men behijst des nimmer
des woordje nies bij een werk,
woord, maas in rust een ont-
kening lijs opgesloten, als:
hij ontkende des nies gedaan
te hebben, voor hij ontkende des
gedaan te hebben. helpe nies

bij woorden, waarvan de ontken-
ning niet zoo duidelijk ^{is} ^{is} ^{is}
is, als: maakte de heere niet te heere,
geen, voor maakte de heere te heere,
geen. — hier wordt ook verre,
alre gebruike, om de bekentizem,
de intederking te versterken, als:
hier groot was niet mijn heere,
mondwing, toen ik hem voor
mijn oogge dag staan!

A. Over de woordtalen.

I. 114. De natuur van het ge-
bruik der woordtalen, onttege-
deert hemme verdueling in schied,
baar in opfchiedbare byn, naar
de vertrouwen, in de spraak,
keent graag bekend. Wij heere,
in derhalve hier enige and,

de aanmerkingen ontrens derhalve
in het midde bragen.

I. 115. De woordtalen, voor
een zelfstandig naamwoord ke,
rende, bekentzken keerde, of,
met andere woorden, plaatse
keerde in een verbe geen na,
verul. Oedtyds was de de,
al de tride, maar men af na
de sporen ohrij hebben in een
der tyd, voor de hande, in der
daad, in alre ge, aan alre, te
geender trave and. Thans is dit
gebruik van den tride naam,
nat, met derondering van de
geenende in enige andere dit,
derhalve, geen derhalve.

I. 116. In de meeste spraak,
istige opstellen woorden die aan
de woordtalen andere schied

naamvallen toegekend, doch kon,
der zinnigheid gronden. In die
daad behooren de voorzetsels,
naar ons taalgebruik, althoud
Niemand naamval; en de Rooge,
naamde vrede en dode naam,
vallen met aan en aan (als:
his bevel van den koning; ik heb
his aan de kinderen gegeven) zijn
niet anders, dan onderschrijving
die naamvallen door middel
der voorzetsels aan en aan,
met den Niemand naamval met,
waige. Men zal die duidelyk
gevalen, wanneer men in de ge,
geven voorzetsels, in stede van
de voorzetsels aan en aan, den
vreden en dode naamval by,
ligt: his bevel des konings; ik
heb die den kinderen gegeven.

Van geen anderen vrede zijn
de vrede onderschrijvingen, welke
ten aanden van de bekrachtig,
ng der voorzetsels gewaalyk
worden. Voorzetselen.

§. 117. Wanneer twee of meer
zelfstandige naamwoorden by,
zelfde voorzetsel by zich hebben,
is his doorgaans veldende, die
slechte vromaal te hebben, als:
door geboorte, opvoeding en p,
ligt in mijn hart aan in sterk,
nocht. Somtylen echter worden
his voorzetsel nadrukshalve by,
kaald, als: door list, door niet,
raad, door geweld in vreden met,
hinnen hebben, hebt gy den
val dattet vreden. De bracke
man behoort sich door lief
nocht lief, door hoop nocht v,

⁷¹⁴ me, door ⁷¹⁴ list ⁴¹⁷ noch ⁴¹⁷ gemaakt van
zijn ⁷¹⁴ pligt te laten ⁷¹⁴ afbreken.
Dat is de berisping meestal
noodzakelyk, zoo dikwijls teu
afstandige naamwoorden, door
toespraak van eenig man,
voord, van elkander geschied,
den worden, als: hy is noch me
haastheid noch me hardheid
te regieren. het is dus door ich,
dus door mijn whilte geschied,
is is hoe vel voor u, als
voor den dinstig. ik heb niet
allem voor my zelden, maar
ook voor u gesproken.

I. 118. De onmiddelijke bijeen
plaatsing van teu voor afstandige
bruyge altijd enige hardheid en
andere heid voord, en meer
dit den woord moord worden,

als: door me afstandige gemaakt
den mannen word hy aan gegr,
en; later: hy word aan gegr
door mannen, die me afstandige
gemaakt worden.

I. 119. De voorstandige woord,
en gemeenlyk gemaakt voor de
afstandige naamwoorden, teu
Welke hy behooren. in enkele
gevallen nochtan komme hy ook,
ter de zake, als: het regende den
ganschen dag door. hy dus den
geheelen dag en den maand
niet open. ik ging de gehele
dag lange. Dat worden houden,
wege en maakt, die gemeenlyk, do,
de minder naar ken, den na,
aan voord afstandige dragen, achter
de afstandige naamwoorden g,
laat, als: aan de zake, pligt,

Wijze; huishuare.

1. Over de Wangwoorden.

I. 120. De zelfstandige naam,
woorden, tusschen welke de Wang,
dende en intalende Wangwoorden
geplaatst worden, komen altijd in
naamval, doch niet in geslacht
en getal overeen, als: ik stond
daar den meester en zijn dien
gen; ik heb noch hem, noch ha
ar gedin; jongen soo veel als
andere meester stonden.

I. 121. Men zegt gewoonlijk,
dat sommige Wangwoorden de aan,
toonende, andere de aan Wangende
Wijze betreft; doch de Wang,
stelling is minder naakt ken,
dan de Wijze door den aard de

voorstels, niet door de Wangwoorden
bepaald wordt. Goedra namelyk
int als seker en stellig wordt
voorgebragt, behoort de aante,
omdat Wijze plaat te hebben, ter,
Wijze de aan Wangende alleen by on,
seker en trijf achtige voorstel,
hem te past komt. Van daar, dat
het zelfde Wangwoord niet was de
aan toonende, dan de aan Wangende,
de Wijze acht sich der Wijze,
als: ik stond, dat hij reeds op de,
den Wijze; ik geloof, dat hij reeds
ver trouwen is.

I. 122. Intalende Wang en Wang,
woorden, die altijd de aan toonende,
de Wijze acht sich hebben, ter,
Wijze andere altijd de aan Wangende,
de Wangende. Tot de Wang soo,
at behooren, want, omdat, der Wijze,

naardien, Soodas een Wet and,
en, Welke by gum and and and,
opstellen passen, als: omdat pi,
ter een naarstig leuning is, Wet,
vd by beloon. ik hebben dik,
Wijls gedige, Soodas by gum om
kind kan voor worden, and.
Tot de laatste soort behooren
opdat, ten in, mits en ten by,
Maar van de twee meesten een
oogmerk, de beide laatste een
voorwaarde aanduiden, in die
deels allen een voorstel naar
of min onduidelijk laten, als: de
landman mensch naar zijn,
opdat (of ten in) zijn akkert
kan aan worden. ik aan
pieter zijn staatkind vergeven,
mits by zijn in de volg daar,
voor wordt. Ten by by zijn

merklijk ²⁷⁷ verboden, al er van
kan naar into gades worden

R. Over de Tusschenwoord,
Selen.

I. 123. De tusschenwoord,
als gum klar voorstellingen,
maar allen gesaamwordingen
aanduidende, zijn inzonderheid
gum verbinding met andere
woorden vaakbaar, en kunnen
gedelgelyk met sekusschen. of,
agtas ontdekkingen by andersche,
idem naamvallien achter zich, do
oh deze worden niet doot de tuss
schenwoord, maar allen doot
de betrekking bepaald, maar in
een zich de raken of person,
en voorstel, als: helrad ik

ongelukkige! Men die rampzalige,
die zich naar de onduidelijke opho-
gapt!

I. 124. In worden doorgaans
aan het begin van een reis gepl.
aakt, als: helaas! was het ik
gaan beginnen! ha! dat gans?
gand. In kunnen echter ook in
het midden, en aan het einde
van een reis plaats het k,
vigen, als: wa, gueden, alle,
helaas! is meer in de stroom,
was het er van in de moorden,
ack!

II. Hoofdstuk.

Over de orde, Maarin de
Maorden in een reis op
skanker van een deel,
gen.

1. Over de Schikking der Ma-
orden in het algemeen.

I. 125. We hebben in de inleiding
reeds het beginsel aangegeven,
dat elk bij de Moordschikking in
het algemeen, en bij de meer,
dierische in het bijzonder ten
grondslag ligt, de natuurlijke
opvolging van de donkere,
alhoewel in de voorstellen in de
inleiding gese. Deze opvolging
in bestaat daarin, dat men

voor het te woord geplaatst = erke
de snelle paarden. Desgelijks g,
als een aanvulsel voor naamw,
wordt weder voor het beïndtelijk =
de de die snelle paarden. Het
is er inderdaad het algemeen te
woord al bijgevoegd, het woord
dit voor alle andere woorden gepl.
laatt = al de die snelle
paarden.

I. 129. Wanneer een der naamw,
der, die het zelfstandig naamw,
op voorgemerkte tijd nader be-
palen, weder zijn eigen bepaling
heeft, het gaat dit, het by die
daar een bywoord, het by daer een
verboogen naamw. met of door,
der woordteel worden, ingedrukt,
onmiddlijk voor het woord, het,
welk daardoor bepaald wordt,

als: een roede in de oek, een
lijpelt in de oek, het oek
boven het oek hangend getuut,
de oek in de oek in de oek. —
maar de betrekking van een zelf,
standig naamwoord tot het andere
der in door een voorzetel met,
den ingedrukt, het staat dit in,
of alle andere woorden, die het,
welke tot nader bepaling vooraf
gaan, o. v. in de oek in de oek
omstandigheden.

I. 130. Een zelfstandig naam,
woord kan ook nog op andere wijze,
aan nader bepaald en verklaard
worden. Dit heeft geschied die oek,
of een ander zelfstandig naam,
woord, ingedrukt als dan gewoonlijk
achter staat, als: de oek, de oek,
in de oek, in de oek, in de oek.

Van-achten
逆不意 十ベ
ルイ
コ
ン
ド

de hoofdstad van Holland. - rook
kleden ook kupt een Belgstandig
naamwoord tot nader uitleg,
zingen een tuitken naamwoord.
bij zich, welke gelijk in het do,
zijn zelfs hier opgemerkt, dat
hier kan, en in een enkel getal
helpt niet voortgaan, als:
des konings bequert of bequert
des konings; dan des psalmen;
niet, de psalmen dardids. - Ook
kan die uitlegging geschieden d,
over een voorbeeld met een helpe,
tandig naamwoord of een ander
woord, dat een omstandigheid
aanduidt, of ook met de onbep.
alder wijze: als: de gedichten van
Mandel; lichte tot de deugd; een
aanval van achten; hiet om
te liden; of tot liden; lichte om

te spelen, of tot spelen.
I. 131. Al het onbegrijpelijkheid
in een ude, met uitzondering van
het meermalen merkwoord, merk,
rijkt gemunt, het gun tot hijn
nader uitlegging dunn moet,
voor zich, als: der schoon, der
badend groot; der marit maar,
die; tot alle beklaam; der mel
deontenmen kind; een maar
kind lidenke gemaak; een moet
oogen derdend gemaak; Ook de
onbepaalde wijze, als: erul loopen,
door de stad Mandel van da,
er ook dus bij de de wijze der
apshidbaar voorbeeld altijd
voor aan - stant. als: uitgaan,
apshiden, voorstellen met. de,
voorgestelde regel intusschen tijd,
behalve de zelfs Merende niet,

plaatst hets, wils hets op een
roet woed,

Handring, maar man straks na,
der dat gekundeld worden, nu
nu ander, in ^{uiterlingen} geringe om het
te doen, of tot het doen, in een
dergelijke handring. Maar
het laatst echter kan een ook
zinnen: tot het doen geringe.

§ 13 2. De handring, die ten
aanfange van het verzoeken moet,
kerword, tot ophouding. Dit ont-
vangt, in de onnatuurlijk of niet,
kalmte moorddoden, tegevoert
nader verklaring van het dodel,
de dinn, achter, rich, b. v. het
missje things praei; het missje
things des lid praei, drijgt
maakt gelukkig; drijgt maakt den
mensch gelukkig. In beide moet,
gestelde gevallen dinn praei
in gelukkig, schoon op een

unigdinas des schillende wils, tot
nader verklaring van de moet,
oog merkwoorden things na,
aaks, in komen des mis allun
achter die merkwoorden, maar
ook achter de bijstandig na,
antwoorden, welke daar door de
hurscht worden. Maar hups
hirsman geen aphyking, plaatst,
mannet het merkwoord in den
malmaakt in een dan mal,
maakt merleduur tijd gesteld
wordt. b. v. het missje hups
of had praei gekongen. hups of
had des lid praei gekongen?
hier toch komt praei moet gy
kongen in schijn des het de
skelwoord moet apt gaan. Dan
de aphyking is enkel schijn,
hant in op een merkwoord

シ
ワ
シ
ナ
ハ
ラ
フ
フ
フ

voorstelling, yzrand. ^gghevingen n,
amlyk is hier niet, zoo als men
de Raak gemuntlyk voor ¹²dra,
agt, het eigenlyk Merkwoord,
maar men kan het merkwoord,
d' appelyc dubwoord, het welk
zonder verbinding en dits als
lykwoord men het eigenlyk Mer,
kwoord ¹³keest of had verbonden
wordt, om eenen tyd aan te de,
iden, dien men in oude taal
niet, gelyk in het latyn en
grieksch, door verwandring
van het merkwoord welke kan
viesdrücken. het dubwoord sta
as d'inhalt by d'een tyd, inden
als alles, was te nabere merk,
saring en ¹⁴volmaking van den
den was merkwoords dienst,
achteraan, en menz. het de

laathe plaats in, ¹⁵eridaa het den
den was het merkwoord het men
st bepaalt. hetlyche is ¹⁶teupake,
lyk op de verbinding Man d'on,
bepaalde stye men het merkwo,
ord, als: lyk dat het lid trosten,
d'kingen.

§. 133. Wanneer een ¹⁷Merke,
gd merkwoord totu ¹⁸Merkegen
naamvallen achter sich keeft,
staet gemuntlyk die des proceus,
op de derde, voor dien Man de
Raak, op den Merden. als: d'ere,
uiter gaf den luyding grooten
lof. die ¹⁹rygt noytand is niet
zoo volstreckt en algemeen, dat
men daer ²⁰men niet ²¹sonderlyen
kan megen aflyken. niet het,
den toek is het onderschillig,
welken naamval men voortaan

plaats, in ⁴⁷sonder hied, wanneer
men den dirden deur het woord,
het aan omschryft; somtijden
helpt men de dirden naamval
voor den dirden gaan, b. v. hier
hiet gy een bank, gy die dirden
brander; Maar dit, zoo om hij,
in kort hied, als hij betrekking
tot het voor gaande, de eerste
plaats moet innemen. Hetzel,
de hups plaats in het volgen,
de zeggen: apontkunt into gukui,
men allen aan into stinden.

I. 134. Een vervoerd werk,
woord kan ook twee dirden n,
aannamen bij zig hebben. gy
dit geval staat die, welke het
eigenlyke vervoerd betrekking,
voor den dirden, als: gy nu,
na den dirden stinden. — Wanneer

enige naamval door een hulp,
tandig naamwoord met hij n,
voortel, of ook door eenen th,
heken hij nader omschryden
woord, zoo wordt de dirdelyk,
hied, dat dirden dirden omschrypen
toestand achter zich ontlaan,
als: prind maurit stonden slag
hij nijer poort. gajid sanakt
hij hied in de stad aan een
stundeling, din hij nois gdi,
een had.

I. 135. Wanneer het vervoerd
ord, buiten de woorden, die het
onmiddelyk betrekking, nog door
een hulpstandig naamwoord met
hij nader nader bepaald
woord, zoo staan dirden laats,
ten gewoonlyke achter de eerste,
b. v.: een estier lygd hij stun

ring en staking van het gebied
grond en hoorn gingen, die
koopde van hinnen onschuld, met
een anderschroepen glaas naar
de strapplaats, maar het laa,
te niet enkel de plaats aand,
iet, maar de hoofd bepaling van
werkwoord beklot, en niet dan
koopde achter aankoms. Salta,
Shia groande brags, in den jaer
Nipten hondred niet in tachtig,
prijs Millen die worden, te delys,
met een pistoolschoot Miranda,
lyk om het liden. Jatefsten
mag men van ditz volgende
soortlyke afgaan, door een
bepaling, die anders moet van
hou manen komen, aan het
vande te stellen, wanneer by
een langer omschrijving achter

7
* * *
Jaarop die besonnyhinden
van

Stik kupt, b. v. = grond en hoort,
en gingen, die koopde van hinnen,
en onschuld, naar de strapp,
ant, met een glaas, maar op
kulonte en stulnist te liden
s.

9. 137. Op de liden Nijde Sta,
an alle bywoorden achter het
woordlyke werkwoord, en niet
in die orde, dat bywoorden van
tyd en plaats voorafgaan, en
laastlyk dat, het niet in gelyk
tot het werkwoord behoort, als,
lyen, als: het kagelde gisteren
te haarden dienstlyk kare,
de blind maaris liden alle stof
van de straten Nij. — by werk,
worden, die met afschidbare
voor ditz Nij bevingsteld, N,
orde, liden het laatst goud

kommen, Zoo dus de onbepaalde
bepalingen tusschen het hulpwoord
en het dubbelwoord of de onbepaalde
wijze in staan, als: ik heb in die
school alle nuttige kindigheden
heer kregen; dat Meland woord
met dankbaarheid door ons
aangenomen; ik zal de Maria,
singen van mijn braden her,
mister sinnen singen. Deeg,
lyke komt de onbepaalde wijze, Zoo
alleen als het voorbeeld te, by
haar veruiging met een ander
merkwoord, gemunt achtwa,
an, b.v. = ik hoorde in die bog
ik den nachtzwaal lijfelyk plu
itru, of ook = ik heb in dat bog
ik den nachtzwaal lijfelyk hou
ren pluiten. ik trachte mijn
aardem in alles gemunt te ge,

en erke geal die dier

den, of ook = ik zal mijn ou
drem in alles gemunt trachten
te geden, Maar door men ook
zeggen kan = ik zal trachten
mijn aardem in. In een
enkel geval magtens komt de
onbepaalde wijze voor het
woord, b.v. = Hy hebben hem
alke voor water te draken
gegeven.

I. 137. gelijc, blykens de op,
gegeven voorbeelden, de Maria,
vinging van ten onbepaalde by,
ken met een merkwoord sint
-heldaam is, Zoo kunnen ook
in een merkwoord komen, b.v.
ik heb hem die Raak met al m
ja Mariaen willen ter uit
helpen brengen. In het algemeen
achter met men die Mariaen

het veruogde werkwoord aan het
vinden. Men den kin geplaatst Mer,
de. De dya naasten enige, die
grom Mandeling. Mer over daa,
ken, als: een, of, want, maar, de,
de; ook = weder, weder, daar,
aan, naasten, derhalve, gelyk,
lyk, toch, anders, welter, ook,
daarintegen, niet allen, maar,
ook, Wanneer zy niet aan het
begin, men een rede staan, b. v.
ik die de schoonheid der natuur
niet een opmerkingen oeg een
aanleid de wysheid en godheid
men dat in schippen. ik Men,
del of tyd dagelijks. ik dat men
gauran helpen; want ik hem,
n hem. ik dat het niet niet
grom, maar (doch) ik kan het
niet doen. ik heb het in weder

(weder, naasten) de kerk van gauran
geplaatst. Het ontdegen
dagelijks Men god die Meldeben,
en maaten hem derhalve (gelyk,
gelyk) onder dank hem. Het
kups toch dyaan die gedaan.
ik die anders niet Mel geloof
aan die zeggen. Het was in
welter Mer kieren, dan die daa,
men. Het Mer knald ook, daa,
wad. ik hem in niet in den
geloof, ik heb daarentegen in
altje woongstaun. Het kups het
niet allen gekog, maar het
kups het ook gedaan.

J. 182. Men vrede voort
Men woondschikking is die, Mel,
ke de kragend gauran Mer,
de, omdat die de woornaary
lyk het kragend gekerke word.

Handwritten marginal note on the right edge of the page.

is de naam Man het aanspreek-
 ken voorwerp een hulpstendig
 naamwoord, zoo is de plaatsing
 daarvan niet onderschillig, b.v.:
 O god, klus mij armen handen
gnaadig! of, klus, o god, mij and.,
 of vindelyk = klus mij armen
handen gnaadig, o god! Bij
 een omschrijving echter van
 het aanspreekken voorwerp, is
 tusschen de het luttel vooraan.

§. 184. Na het de draaging,
 de voorbeschikking of een intro,
 of of een verandering, b.v.:
het gelukkig zijn is, die god is
worden! Wat is dat kind groot
geworden! — Desgelijks, wanneer
 men iets mensche, doch alleen,
 wanneer de mensche in den ster-
 ledigen tijd, een ander maget,

ord, wordt dit g. druks, als: guth
god, dat mij dat los te hand
niet! hadde ik den raad van mij,
een madre maar getalge! — Ook
 bij de verklaring van een der vry-
 geworden, indien, wanneer, schon
 in andere als: Wilt gy alles bekom
nam, zoo helt gy een straf te
dichten, d. i. indien, of wanneer
gy alles bekomen Wilt. had by
mij ook nik om tingiffen, zoo
had het te laas Widen, d. i. sch,
een by mij ook nik om tingiff
penis had.

§. 185. Lindelyk kupt de v.
 raagende voorbeschikking niet,
 laats, wanneer eenig bywoord,
 vrywoord (een namelyk van
 die, velle), naar het aanspreek-
 ken in §. 184, doorgaans niet

aan het begin van een Werd,
taan) een omstandigheid van
een Werd Werd, op in het algemeen
eenig deel der rede Werd het
onderwerp van de Werd in den
aanvang van een Werd grote
de Werd, als: Werd Werd
gij Werd Werd. Werd
het Werd Werd Werd. Werd
tand Werd Werd Werd
in de lichte Werd de Werd,
atius Werd. Werd,
ringen heb ik Werd.
het is de prijs te Werd.
het Werd is het Werd, Werd
een ongeschikte lid van den
Werd, d. i. een Werd, Werd,
is een Werd Werd, Werd,
over aan Werd, Werd.
omdat mijn Werd Werd,

nga, het ik het dan.

J. 146. De Werd in laatste Werd
van Werd Werd is die, Werd
de Werd Werd.
De Werd Werd Werd
het Werd Werd Werd,
rige, dat het Werd, Werd
bij de Werd Werd op het
onderwerp der Werd, een
bij de Werd Werd,
apgaat, hier de laatste plaats
in Werd. Werd Werd in
Werd, die door Werd,
et van een Werd Werd
betrekkelijk Werd Werd,
is ander Werd Werd.
ik Werd Werd, omdat Werd,
gij Werd Werd.
de Werd, Werd ik in Werd,
draagt, gelinkt mij de te Werd.

Dyna alle Naagwoorden, met uit,
Konding Men enige Minige,
Maar dan te Naem gesproken is,
nemen de de Woordschikking achter
sich, b. v. als, Mannus, toe dae,
apdas, de hyl, om das, naardim,
alkarid, op schoon, indim end.
- hier toe behooren ookte niet,
by dordelker plaatsing in den
aandung enes rids, upoor rid,
nojtans, derkulte en mer an
den, die, in het midden staan,
de, de merkende Woordschik,
king andersand leten, daar
lij, voor aan komde, de chisgen, ^{te zake}
aande Wragende Woordschikking
achter sich Merischa, b. v. =
verhaal (nojtans) Kal ik Noo
stgaan, derkulte hebt gij niet
mer te wackten. Mogelyk I.

145.

§. 147. De Merischa Woord,
schikking Woord niet allen gite,
tijd by de betrekkelike Naem,
Woorden die, Milke, maar ook
by alle Woorden, die enige bet,
rekking kunnen aanduiden, also,
daar lij Maar, Maarlij, Maar
Maar, Maar om, Maar, Kan end,
Soe debruyf de de Woorden gum
Naag, maar een betrekking
betrekking, b. v. = lij schenk mij,
Maar ik hem spraken konde,
ik Mus Kins, Maar Maar die gij,
schenk komst, ik begijp niet,
Maar om die Soe lijn maer,
lij mij, Maar die Maer betu,
kent, ik die nu, Kan ik daar,
nide handelen maer end.

3. Over de ^{omstandigheden} om
andere ^{aan te} groor looper ^{te} Nage,
heden in de Moordschi,
king.

I. 143. De toe kintan moorge,
draggen regelen der Moordschi,
king, kintan ook op de natuur
der hake in den aard der tale
gegrond, Nage ^{niet} achter ^{na} volst,
reks in algemeen verband,
was men daar men nimmer hake,
de magen af te ken. Jatzindul
is het niet hilden ^{niet} michtig, ja nu,
adstakelyk die te doen, om daar,
door aan de rede een bekage,
lyke Menschheid te gesken,
of ook de deidelyk hie, de kroche
in den nadruk daar men te be,
vorderen. Toe het laetot grond,

de oagrukt Nage in hantekind die
omstandigheden ^{duistig}, Maar by
enig ^{aan te} onder ^{te} schikt dat der rede
in de plaats men het onderwerp
der hake gesteld Moord, in die de
Nage opene. Dazgen ^{niet} namlyk, H
wilt in den aannang der rede
staas, teke ^{niet} natuurlyk de aan,
dacht sterker toe Nage, dan H
gen ullen, Nooral in het mi,
dder man eenen voldin, gelyk,
at is. Nu gelyk het niet,
malen, dat hetgen in den spr,
aakkinstigen Nage het onderw,
rop der rede ^{niet} intrekke, gelyk,
is dat denkende is, H wilt in
den ^{niet} hanteking het meest ge,
lyke hie, Waaronde de hie
die sprake het meest is inge,
normen in waerop hy de aan,

daar men anders voor namelijk
mensche te vestigen. In Rijk en
in godel nu heft hij Rijkheid,
van de geveene Woordshkking af
te Rijken in het denkbeelde, maar
aan hij het meeste gottige Rijkte,
in de plaats van het onderwerp,
p der ^{te} stellen; i.e., maar de
ar natuurlijk de Woordragt in
bestendigheid in nadruk merke-
lijk maar minnen. In ophef-
ding van het geveene dinn
het volgende voorbeelde. De W,
vriendschap van god maar men
meer Rijken dan die der Merito;
of ook: aan de vriendschap van
god moet men ^{72, 24} ^{19, 31} ^{19, 31} ^{19, 31}
Merito op te offeren. In beide
gedallen Rijk de geveene Woord-
shkking Rijn: men maar de

vriendschap van god meer Rijken
dan die der Merito; men maar
Merito Rijn de vriendschap der W,
Merito aan Merito god op te offeren,
of, gelijk men ook Rijk magen
Rijken, op te offeren aan die van
god. Doch het denkbeelde van
gods vriendschap maakt hier
blijkbaar het hoopedenkbeelde
dit, in Woord gelijkelijk met
^{72, 24} ^{19, 31} ^{19, 31} ^{19, 31}
Rijk voor aan geplaatst.

I. 147. Daar de algemeen op,
heldering der Rijk, Rijk het niet,
tig Rijn de Rijk Rijken de Rijk
de kortelijc op te geven, welke
de plaats van het onderwerp
Rijken in Rijken. Vooraf ^{19, 31}
ter merken Rijk hier de aanmer,
king het Rijken, welke Rijken I.
145. Voorgehoede, dus namelijk,

Soe dikwerf eenig deel der re-
lis die gelyke plaats genomen
en in die man het onderwerp ge-
steld word, de meermalen woord,
schikking plaats geeft, d. i. met
andere woorden, het uitzicht op,
der werp tenstond achter het
woord komt. In de plaats
dan man het onderwerp kinnen
gesteld worden:

1. een bywoord, als: dikwerf
heb ik u gemaarschaald; da,
gelyke aanvragen op van god
kele misdaden; lieflyk klinkt
de stem der nachtuale door
het mond.

2. een byvoegelyk naamwoord
of de woord in de uitzetting met
het merkwoord by, worden
ind., als: gmaeylyk man

de dagen die ik in het byzijn
heb doorgebragt; gelukkig is het
kind, dat naar den raad lym
geden keert.

3. De onbepaalde wyde man
merkwoord, als: gründen derhalde
died die stuk alle liden, die
geden man braafheid hadden.
Inde onbepaalde wyde achter,
en nog wel met die man
alby achter het merkwoord st,
aan, maar man by afhangen.

4. De naamval, die door het
merkwoord bekende woord, de
ke het ook lym rage, b. v. lym
gansche bykdom is een schaam
le hilt; der naantigen stelt
melkwaars, der lym armach
ten del; mijnen besten was
heb ik verloten.

rijze partijen.

I. 153. Naar de verdere aanteekening
& de aanteekeningen mag te worden aange-
merkt, dat dezelde niet enkel
toe den dieptigen stijl bepaald zijn,
maar ook in den gewonen
mogin plaats vinden. Zoo kan
men b. v. in een brief den Wil-
helgen: niet gevoelen heb ik
dit welken laatste genomen,
dat zij niet. — Het gezegde is ook
toepasfelijk op de aanteekening van
geheel tenziden, welke den gewo-
neden is, en niet alleen met
menschenheidszucht, dan toe
beoordeling van den nadruk
gebedigd wordt, b. v.: dat is dit
kenalyk bekomen zou, heb ik
in welk maanspeld. Maaron by
dit gedaan heeft, begrijp ik

niet.

I. 154. Behalve de aanteekening,
van welke wij toe korter spra-
ken, zijn er nog menschen die
ander gevoelen hebben in
de maanspelling. Zoo kan men
by d. vraag Wijde maanspeld te
hoken het merkwoord in het
bestendig maanspeld, of het on-
derwerp der rede een bywoord is,
laaten, als: is niet mijn maanspeld,
chausding door de inkomst luttel
stijp? heeft ook pinter aan dat
geintertlik deel gevoelen? — Het
kan het onderwerp der rede nog
verder van het merkwoord der
wijders worden, gelijk te zien is
uit het volgende maanspeld: Wij
niet nu deze ook ontvallen moet,
den? Maar niet alleen het bywoord

gevoelens worden ^{is} is. So heeft ook
het zinnen: de taal is, voor,
naamlijk ten betreft getuigen, door
mijn tandem So geschikt; en
ander ten, dan mannen ik zijn:
de taal is, voornamlijk door
mijn tandem, ten betreft getuigen
So geschikt. — het is in niet ge
overloopt dit te dien, betreft
geheel into andere dan, het is in
gevoelens, dit niet te dien. — ik
althans will mij daar voor So het
het man niet niet ge, is niet
hield als: ik will mij daar,
voor althans niet So het man,
in ge; en dit mens het,
derom man het volgende: ik will
mij althans niet So het man
daar voor ge. — het zinnen
indelijk: ik heb niet dan and,

en in begint; mens in de,
taken man het volgende: ik heb
in niet dan andere begint.

J. 15 b. De plaatsing der
betreffende voornamwoord
de, het is. mens en
by andere op betreffende. het
helder toch ge het, dat door
de mens plaatsing daar man
de het dient in andere word,
in men ge voert van de,
de andere word to de,
zingen, dan man het zingen,
het be. Ten betreffende
man het ge dient man het volgende,
in voert. het is mens, het
ten de om de mens te,
de man door de op,
ling man schatten, ten het and
niet kan betreffende, dan de ge

My bestondren unnen held in de
winter, vdm menscklijsheid als da-
per, Noor: My bestondren in de
winter unnen held, vdm mensck-
lijsheid als daper. — Man de gibe,
in Werdte Verlaten, hebz gij mij
tot de ginnamen in der Keuze,
Noor: gij hebz mij, Man de gibe
Werdte Verlaten, tot de ginnamen
in der Keuze. — Van andere
gebruken in de Woord schikking
stellen My in het volgend hoofd,
stiek geslagen.

III. Hoop & Tiek

Over het Numertel in de o,
vdm schiedem soorten van
Waldinnum.

1. Over het ginn tot unnen
Waldin vdmischs Woord,
in de onderschiedem s,
soorten van Waldinnum.

S. 157. In den Waldin bestaat, gij,
lyk My in het voorgevande hoofd,
stiek ruds aannemeten, voodka,
lyk dit ten dule, de Raak na,
vultk op het Noorwerp, Maar Man
int gelygd Woord, in het ginn daar,
Man gelygd Woord, met andere
orden, de eigenschap of Merki-
ng, welke daaraan Woord ten,

grootte. Het eerste deel was,
de het onderwerp der rede (subje,
etc) genoemd; het tweede draagt
den naam van predicaat.

§. 160. Het onderwerp der
rede bestaat doorgaans in een
gelyke met een hulpstondig naam
woord. Jotiuschen kunnen
ook andere rededelen het sub,
jst uitmaken, als voorname,
woord, die de plaats. Men hel,
stondige naam woorden merke,
gen op linker deelde aan den
groot der ty, voor digen; gelyk
ook by vangelijke naamwoorden,
in de onbepaalde wijze van
een daardoor merkwoord, men
niet my ons de daardoor dit,
grootte raken als hulpstondig
naar stellen, als: groot unkle,

in het subtykelyke drakbullen,
het schryven is een nuttige k,
vinst.

§. 161. Tot het predicaat be,
hoort altijd een noodzakelyk
en merkwoord, dat is die het
eenige woord is, H welk de N,
in betekening in zich behelst,
dat het in betekening, ingensch,
ap, of was het in mag, met
der daad aan eenig voorwerp
tafelhoort. De betekening
of betekening maakt het wa,
re maken men een merkwoord
dit, in woordt eigenlyk dit,
drukt door het merkwoord zijn,
H welk dit dien hoop ook, n,
in ten onryte, als het merkwo,
nd by diannendheid woordt naar,
groot, in H welk indreelad

by ieder werkwoord ligt opzigt,
later, gemenes de klok slaat;
de hand slaapt uit. Nu is het
wel als: de klok is slaand; de
hand is slaappend.

§. 1 & 2. Dit is de hoogste,
de helste, dat tot inder waltin
ten minsten in helstandig na
mwoord, op it qua de helste pla,
de waltin en als helstandig
gedacht wordt, mitgedend in
werkwoord geredend wende. Dat
ook dit is, een helstandig
naamwoord namelijk in een walt,
kwoord, met der daad eenen walt,
kunnan sin kunnan uitmaken,
blykt dit de straks gemaakte
woordbilden: de klok slaat;
de hand slaapt; die op rickheit,
de eenen waltin waltin liden.

helelyde huzer plaats ontrent
de waltin = de waltin
gt; het kind slaapt; de waltin
blayen, in andere meer dergelyke.
De waltin waltin den
wacht waltin, om een walt,
kunnan predicat dit te maken,
een op murder waltin by
sich. Nu moet achter de walt,
kwoord sin, waltin uit. een
blywagelyk naamwoord, of ook
een helstandig naamwoord
mit of waltin blywagelyk na
mwoord kunnan, als: de kinderen
waltin groet; pieter is een le,
waltin kind. Nu hebben de walt,
waltin waltin waltin
kelyk een waltin naam
van het waltin der waltin
ng, en niet waltin ook een

derden des proceons by sich, als:
de man slaas den hond, de m,
water geeft het beek aan karel
gymrens de man slaas, de m,
water geeft het beek, maken
op sich zelf gunne welkamen,
in sin is, maar merken
noodzakelyk nog de eintdike,
king van het voorwerp, dat
geslagen, van den gunne, Mien
het beek gesien word.

J. 163. De onsterfelijkheid of
aldinne bin dies, lykkes het
voorgedragene, die, welke dit
tute maorden, het een ter a,
andring van het onderwerp,
het ander van de eigenschap,
die daaraan word tangekend,
bestaan. Hierop volgen die,
maorden het onderwerp door

een enkel woord word vitzed,
niks, terwijl het gun daar van
gebed word, of het predicant
noodzakelyk dit murdere word,
den is thamingsteld. Bied d,
vonten kinam op andersche,
dine Mijden het aannemelyke
vinsgebed in verlongd worden.
Naarmot kan die vnsbriding
ten aarden van het onderwerp
plaats hebben, het by door m,
n of meer bydragelyke naam,
worden voor het hede te pla,
aten, als: de Maakhaam ho,
nd blaz; het drolyke in ey,
Ronde kind slaapt; het by door
het onderwerp, door middel
van een ander helpstandig na,
amwoord in den woster of tely,
den naamval, nader te onsch,

tyden, als: pieter, de lieteling
Rijner ouderen, is gestorven; de
klok van den doop ⁱⁿ toen slaat,
het by doet tot de omschryf
ing van de hand te be
gyn, welke betrkking tot het on
der werp door de betrkelijke
wonaamvoorden die, welke
word aangelid, als: de rode, die
gistem blanden, hijn wordord;
het by vindelik door de aangelide
hijn middelen ter vetbeiding van
het onder werp te vermingen, als:
het letalige kind, dat gistem
nog zoo werlik spelde op het
bekattige kind van vande
toen nog zoo werlik spelde, hi
ge gewanlike kink.

S. 181. Ug taligen hijn, in
de vermingen, de vetbeiding,

gen van het gen van het onder,
werp gehed worde, op van het
werdelichet. het kal voor ande
vergemerk geader hijn, slichte
venigen op te geden, als daar hijn, 1) de
plaating van en begeverde
het werdelichet, ter nader bepa
ling van de hijn van het
als: het kind slaapte geverst;
2) de bepating van en onder
sighet van hijn, plaate van het
hijn door en begeverde op en
beverde onder onder
hijn, als: het kind slaapte thand
(op op des vander
hijn) geverst; 3) de
verdelichet van het werde
thijn, maar mede, de verde
van het werdelichet,
maar door, op het van
vander vander van
vander vander vander, als: de
verdelichet van de hijn

stok; de roden die gisteren sla-
iden, zijn door de koude van
den nachts verdood; de meester
gaf het boek aan karl tot
belooning van de hulpe naanstij-
heid; (S.) de nadere omschry-
ving van eenig deel van het pre-
dicat, welke omschryvingen wy
dooen hier onderscheiden een
menigvuldig zijn kunnen, als
blykt uit de volgende voorbe-
elden: de meester gaf het pra-
ge boek, dat voor den uitmij-
ntendsten leerling geschikt was,
aan karl, die zich bestreft al-
len door het ginstigheid en na-
astigheid onderscheiden had. De
man stang den hond, die het
kind gebeten had, om niet tot
den by op straat wand liggen.

De boom is door den jellie
storm, die gisteren nachts geland
heeft, uit den grond geslagen.
§. 165. Om het qua wy tot
dies ¹⁷maas geleid hebben, nog
aan ¹⁸schakelijken te maken, heb-
ben wy ¹⁹behalven, het ²⁰me-
gelyk, in een winkel voor hield
kanten trekken, en ten dien zin,
de de hier een ²¹waardige ²²malen,
men = ²³pieter is ²⁴overleden; de me-
ster gaf het boek aan karl;
tot men ²⁵in ²⁶gebruide ²⁷verlangen.
De ²⁸brave ²⁹pieter, de ³⁰bliskist ³¹zijn
met ³²oedelen, de ³³liefde ³⁴van
allen die hem kenden, is, na
een ³⁵rijke ³⁶van ³⁷weinig ³⁸dagen,
op ³⁹gisteren ⁴⁰ander ⁴¹hete ⁴²stijp ⁴³stijp
tellingen ⁴⁴overleden, tot ⁴⁵drif-
heid ⁴⁶van ⁴⁷alle ⁴⁸zijn ⁴⁹weirten, en

in tende leid van Zyne gebeden, die veel
Zyne goed zijn schone poet uit zij,
ten ver hogen zijn. — de meester,
die altijt gehoort is Zyne leelingen wee
blij te be comen, ge tes pre
ste boek vo ten van Zyden linter
en △

allereerste man welke Maldinnen ge-
prokeert, welke men unkelmaidi,
ge noemt, d. i. Roedamige, die
sliecht in andermoope met de
helps eigenschap op werking
bedatton. Om dan niet te denken
ook waarden tot op mijn Mal-
dinnen, door middel van een
meegeword, tot eenen unigen
verbanden, die des den naara
van een Samenstelling Maldin
mag dragen, b. v. = de oudste
der brander leups mag, maar
de jongste is gestorven. Zun

laatste leest pleest in volgens Zyne rede
je tes leest, leest en steep tot betairden
van tes mensdom. om
lust, karl schrijft in pieter te
kens. Als een middelsoort
tusschen de beide hoofdklas-
sen kan men die Maldinnen an-
merken, waarin, gelijk men
malen geschiedt, op mer die
andermoope met hielden p,
indicaat, of menschieden prellig
cator met een andermoope ter
honden zijn. Van het eerste
dine het volgende tot waard,
ind = andermoope in andermoope
aan ind in gingen, man
van in andermoope, ge pre
in kinden gingen den he
andermoope ind te gingen. he
Om echter het getal der andermoope
schindingen niet noodzaak te
vermoeden, kan men de ind
schindingen ge ind tes de

△ koestbaar gebonden, met eenen ³/₄
graad looppraak, aan karul, die
sich door zijn nauwteghind en
bedijphind die onderschiding had
waardig gemaakt.

J. 166. Wij hebben tot hiertoe
alleen van welke Maldinnen ge-
proken, welke men unkelvaerdig,
ge noemt, d. i. Noordenig, die
slichte in androthrop met de
helps eigenschap op Merking
bestaen. Om van niet helden
ook waarden tot op meer Mal-
tinnen, door middel van een
meegeword, tot eenen unigen
verbonden, die des den naere
van een samengestelden Mal-
tin mag dragen, b. v. = de oudste
der branden loop mag, maar
de jongste is gestorven. Jan

laatste leest plaats in volgende zinrede
jezus leude, leide en steep tot betairden ¹⁸/₄
van het mensdom. om

lust, karul schijft en pieter te
kens. Als een middelsoort
tusschen de beide hoofdklas,
kan men die Maldinnen aan
merken, waarin, gelijk men,
malen geschiedt, op mer die
androthropen met hetzijde p,
indicaat, of menschieden prullig
cator met een androthrop met,
honden zijn. Van het eerste
dine het volgende tot Noord,
ind: overheden in andro dinn,
aan kinlyken en gringen, man
nen in Wraiden, gefscaerde
in kinderen gingen den heylig ^勝
worden Meldker te gonaes. ha
Om uchter ha getal der andro
schidingen niet noodlaad te
vermoeden, kan men de dethy
schonsoort gemakkelijk tot de

klasse der onbekwoudige maldin,
nu brun.

I. 167. gelyk ten aankien van
de staf, hoe hij de maldinnen
ook onderscheiden met opzicht
tot den voorn, voor hoo moor
hij, of merkaland, of biddend
in bedend, of vraged, of mo,
schend, of ook intrafend hij.
Dikwijf ook komen in min
maldin mer dan een moor de
de moor moor, als: ik heb
hem meding hij, maar, hij
as! in melk min tafstand!
Maar de merkalande met den
intrafend moor merkaland
is.

I. 168. De namingestelde mo,
hij hij hij, hoo als dit
de boten aangeweerd moor,

hulden hij, somtijden insgelijke
hoo onwaidig hij. Moort hij
de hij, hij hij aard, moor
minig hij in andere hij,
als in voort hij moor
in min taal hij, door melk
betrekkingen hij hij hij hij
maldinnen moor aangeweerd.
hij hij de moor naamste hij,
stijl opgeven, in door min,
kel moor hij opgeven.

1. met een merkaland moor,
moor = de hij in de hij
gedaate, in de stijl moor
hij hij. arbeid is mit al
hij hij, maar hij
ook hij hij hij.

2. met een merkaland moor,
moor = min moor hij, dat ik
min hij hij hij.

Man beiden een enkel Noorby
als by te brengen, daar de ge-
noske hier der perioden eigen,
lyk niet tot de spraakkunst,
maar tot de hooge redskun-
st behoort. Hier hier Noorby,
st, in de verspreiding van den
onverdedigen Wolkin, his gedi-
ge is his moedtruffelste Man
onde kintingen, een Noorbult
Man een enkelvoudige peri-
ode. Het godige menscheit aan
de deel de rijkste menscheit,
hier Man gemaar Wardiazen,
his kende rich zijn Noorby,
pen op den met herten afstand
bedig, en blifs den langsten
tyd Werkzaam sonder Man
zijn eigen gros Normand
op verdadig te Morden. his

Wolgende ^{gyn} lekt and een Noor,
hult Man een Samengestelde,
en Met Man een tegen gelen,
de periode = Maar beschaftheid (明解)
is in der daad his hais der hais
am rekening; By is de dingeljkste
geheten der dinge, en stikt dik,
Wyls his beste behoedmiddel te
gen alle andringen, omdat By
den gust een kinckheid lyde,
Maar by alle ruide Normanden
smaakloos zijn.

2. Over de Samenstelling
der Wolkinen door by,
stingeljk naam vooren
en dubbelvooren.

I. 170. Ten einde zijn deuk,
hullen, zoo veel maglyk, voort

en krachtig lid te drukken,
to men, in de meeste beschaaft^{カヤコカール}
de talen in onder deze ook
in de oude, bedachte gerust^{トシ},
om toe of men volkinnen, do,
or middel der bymogelyke nau,
in woorden en deelwoorden, toe
in een volkinn samen te trekken.
By deze samenstelling slyden
de bymogelyke naamwoorden, ge,
lyk ook de deelwoorden, ander,
begin, en namen dus in Noo^ト
kerpe de natuur van bywoor,
den aan. Voorts bedient men
sich toe die vinder Noo^ト
ke verleden of tyden, als man
ke tegenwoordig of bedryvend
deelwoord. Duidelykheidshalve, B,
illen wy van deze onderschei,
ne samenstellingen afzonder,

lyk spreken.

§ 171. Een onderhoop byden,
gelyk naamwoord kan toe sam,
instellingen van toe of men
volkinnen dienen:

1. Wanneer by een gewoont^{トシ}
appelyk merkwoord hebben, dat^{トシ}
in de volgende volkinnen mer,
kegen monde, b. a. = kan ramp^{トシ}
halig is niet de toestand des ho,
ndaars! rampdalyg door de mer^{トシ}
aegingen van een ont^{トシ} ger^{トシ}
ten; nog rampdalyger door byne
hange voor^{トシ} in d. mi,
lykheid; dat is: slyk is ramp,
halig - de slyk is nog rampdaly,
ger end.

2. Wanneer toe of men vol,
kinnen, die in onderhoop in den
slyden naamval, maar Noo^ト

Waarlijk Merkwor- den hebben, met
in meesten der bonden worden,
Noo kan men bij die, welke het
Merkwor- d zijn met een byna,
gelijk naamwoord bij zich heb-
ben, die Merkwor- d meglaten,
b. v. = angewar- dig voor de schoon-
heden van natuur en kunst,
onafbaar voor de rijke ge-
nos der wijsdchap, heeft bij
alleen smaak voor dinnelike
gros, dat is: hij is ^{angewar-}
- hij is onafbaar - en heeft
ind.

3. Mannen, of het ander Mer-
p, of ook enig deel van het p,
ridicus een omschrijving met
die, welke in het Merkwor- d zijn
van worden, kan men, met megl-
tating van het Merkwor- den in

2 aantoonende byz. ^{antwoord 8 90}
antwoordige
in

betrekkelijk voor naamwoord, die
invaldig van het byzonderlijk
naamwoord bedimen, b. v. = de
waarlijk dinnelike man, maar
oh van alle ⁱⁿ ja ⁱⁿ taal, welke
ngt in ⁱⁿ stelde ⁱⁿ hinnen plige, d. i.:
die maar ik is ind. Die is een
taak, te mezelijk voor mijn
krachten; maar: die te meze-
lijk is. ik ga een ⁱⁿ tijperk ⁱⁿ het
chrijden, rijk in guldige Noor,
malen; maar: dat rijk is.

4. Lindelyk kan ook de een-
valdige plaatsing van het by-
zonderlijk naamwoord somtijden
dienen, bij redingdingen, de ⁱⁿ br-
der omschrijving met de rijk,
oorden daar, die rijk, anders, in
het Merkwor- d zijn te verstan-
gen, b. v. = te antak om den rijk

aan te ¹⁰tasten ^{trok} de veldken terug;
dat is = de veldken trok terug,
omdat hij te vake was ind.

I. 172. besgure ¹¹hij ¹²hoorden
omtrent de sammentelling van
vrou of meerdere veldinnen
door een bymangelyk naamwo,
and aanmerken, is ook groot
nodels toepasselyk op die, welke
door middel van het lydend
of verleden dubwoord geschiedt.
Ook hierdoor kunnen 1) vroe
veldinnen, welke in anderwo,
p hebben en waaraan de wo,
ste het lydend dubwoord met
het merkwoord ¹³zijn heeft, tot
in een veldin gemaakt worden,
b.v. = in draef ¹⁴hij ¹⁵merken, ¹⁶17
hield ¹⁸hij ¹⁹hiet ²⁰vagen op den glo,
nd ²¹ghestigd; dat is = ²²hij was in

draef ²³hij ²⁴merken in hield ind.
2) kan hierdoor ingelyk een
omschryving van het anderwo,
op een deel van het ²⁵publicans
door een betrekkellyk voornaam,
woord in het merkwoord ²⁶zijn
vermyd worden, als: ²⁷merkbaar
heden, op ²⁸hij ²⁹anderwo ³⁰ingelyk
³¹pannen, ³²zijn ³³doorgaans ³⁴kael
voor alle, was ³⁵daar toe ³⁶niet
hoort; voor = ³⁷merkbaar heden,
die op ³⁸hij ³⁹anderwo ⁴⁰ingelyk
niet ⁴¹zijn ind. ⁴²men ⁴³sluip ⁴⁴hij
gebonden ⁴⁵woort; dat is = ⁴⁶die ⁴⁷ge
bonden was. 3) kan het lydend
dubwoord mede dienen om de be
ider voorstelling van een wo,
aan te ontdeken, b.v. = ⁴⁸door ⁴⁹een
in ⁵⁰hard ⁵¹noddakeelykheid ⁵²gedwo
agen, ⁵³hij ⁵⁴de ⁵⁵van ⁵⁶zijn ⁵⁷vervullen

af; dat is = omdat ik wil. 4) met
het voorzetel en mannig, kan
het lijdend deelwoord dikwijls de
omschrijving met konde in de
onbepaalde wijze met te verkan,
gen, b. v. = hij verkan ongenadigd,
dat is, konde genadigd te zijn.
5) Lindelyk wordt het lijdend deel
woord somtijden gebruikt toe de
werkzame uitspraak meer voor,
maande, welke anders door man,
mer met een werkwoord kan in
actie omschrijven worden, als:
grote, men vroage my naar die
zaak; d. i. = mannen ik stet ge,
nam, heg ge trust is ma,
at; d. i. mannen men nu
of aannem, en zoo in meer
andere uitspraken. Om een
omschrijving met mannen te

vermen, wordt ook lyden dik
meer met het lijdend deelwoord
mannig, als: die werk, haltooid
lyden, kan hem den oorlog tegen
de adriatische germanen gemaak,
lyken maken; voor: die werk kan,
mannen het haltooid met en.

L 17 §. 3. In de derde plaats vor,
de ook het tegenwoordig of lyden,
lydend deelwoord toe kan trik,
king der valdinnen gebied. Dit
kan men, in plaats man ly ly,
aan in de kamer een lachte, kor,
ter en met ijner valdine ly,
gen, ly verkan lagende in de
kamer; of lagende verkan ly
in de kamer; Zoo ook, cesar, de,
kan te hulp kanen, naar haakt
de belgen op te trukken; dat is:
cesar verkan dezen te hulp en.

* Op dezelfde wijze kan ook het lijdende deel,
woord met tebbende gebruik worden, als: de
Zonde, en het tebbende ingewonen
entz. Waar de Zonde en het tebbende
tebbende ingewonen entz.

nooddrukt entz. diegelijks kan
men zeggen, hinde, dat de goud,
word worden afgemaakt, hielden
de man den mal af, voor andaz
af. daar de hagen entz., af oak.
het dubwoord darm strekken, om
een omschrijving van Winnen
te vermyden, als: de hinde, het
hans innemende, hustiks alle
haden van his goud; in plaats
van: Wanneer de honde het h,
art innemende, hustiks de entz. *
Te algemeen bekend is het, om
er de stiel te staan, is de plaa,
toing hoo van his bedrijvend als
lijdend dubwoord voor een hulp,
tandig naar woord, op de wijze
van een bij mogelijke naar woord,
als: de gode betagende gellende,
den des harten; het algemeen

aan gemeen gebruik, in elke
dit meer is.

3. Om de voornaamste
gebruken in het hamen,
stel van Waldinow

S. 174. Te beschikt, mar de af
nag ite over de voornaamste
gebruken in het hamen der de,
skinnen in het midden bergen.
In onbekende Waldinow, de,
aral in kortin, zijn de gebruken
doorgaans minder in gebruik
lijkt te vermyden. het voorna,
amste, maar op men hier te het,
ten hupt, is dat bedrijven te u,
adren bepalen in omschrijving
van het onderwerp op predica
at meer dunne, onmiddelijk

by hestelde gemaagd en op zijn
rijt plaats gesteld word. De
ch kiraker word, in het Noor,
quand koopstuk, reeds het
noodige gebied. — In een duit,
gebiede kinnom lichter pante
inschrijven. Dit geeft de dilt
iding dan bezien ter omachtig,
ning dan het ander Noor maar
dienen, door eenen nieren
tusschenkin, dierlyke aanbied,
ng tot deisterheid en Noor
ring. Ten Noorbute dieru het
Malgund zeggen: de lenth, Maar,
op de aarde, die tot kintoe me
sinniv en ¹⁷¹² te gesloten Meer,
Soo lang ¹⁷¹² Machth, begins thant
te nadien. hier Malgund die
predicator, die tot menschen,
de andromopen behaarden,

onmiddelyk op elkander; Maar,
door gelykelyk een onaangra,
aen handheid geboren en te g,
lyk de aandacht is Noorland Noor,
de. het beste middel, om de kin
kin te Noorland, is dat men
het koopdrakende Noorland
plante, op de dilt: thant
nadert de lenth, Maar op de
aarde, die tot kintoe me en,
miv en ¹⁷¹² te gesloten, Soo
lang Machth.

J. 175. het is ook als een.
Middelgk gebrek aan te worden,
Manner men, Man hesteld.
andromop menshillende eigen,
schappen op Noorland Millen,
de Noorland, buiten noor,
haak den unparigen Noor,
gang dier rede bruks, door

^{na}
Zinnelijkheid en beschiktheid

D. v. van den bedryfenden tot den
lydenden staat over te gaan, en
dies, in een spraakkunstigen
stun, man anders wisp te wraan,
derin, terwijl het waer in sake
lyk onderwerp beschiktheid blyft.
Ter opbeleving magt het volge,
nd voorbeeld daarvan: Merk de
aankind sterftrickes het lichaam,
ontwikkelde de sterftrickes der
stun, en alle blyde gedachten
en sterftrickes blyden worden
door de dode geherd. Mer getu-
ge nist, dat de dode stalin in
chindelykheid, man apleop aan,
merkelyk stin, man naur man
het laatste in de dode stinge ster,
andert: en st st alle blyde
gedachten en sterftrickes blyden?
Niet toch blyft merkzaamheid,

die het merkelyk, of, hoe als men
mer een bekend kunstvloer dege, ~~het~~
logisch onderwerp der rede is,
ook het spraakkunstig ander,
wisp man de dode, en st st
dies bestendig de hoopgedacht,
te, aan den quist sterftrickes voor,
dige; terwijl de sterftrickes st
an het spraakkunstig onderwerp
op der rede, welke by de eerste
woorddrags plaats heeft, der ge-
est in sterftrickes blyden, en
niet den na eenig nadenken
dies beschiffen, dat het laatste
gedachte man den stalin een
nieuw predicant man de stin,
kzaamheid blyden.

J. 175. den ander aanmer-
king, die hoe wel toe unkelde,
indige, als men blyden der nag

tot Ramon gesteld Mal^{kin}
betrekking heeft, is hierin gelyk,
gen, dat men aan de andere,
skindere bykomende omstandig
heden in eenen Mal^{kin}, en
vooral aan tusschenkinnen
kinne recht plaats moet ge-
ven. Ik heb Mal in het voor-
gaande hoopstuk ende het
een en ander kincontours ge-
zeid; doch het belang der Ra-
ke Mordet, dat My daar by
hier ter plaatse nog kortelyk
stel staan. Het Mordet
zyn nu in den Malgenden Mal,
kin de heden door een Mer,
Mordet ik vind in kincontours
enige jonge groenten, om aan
in het Mordet te Malden,
als een blyk der Mordetbaar-
heit

kind van mijn tuin, met de
wrostmardende schiet. Van deze
Mordet word gansschelyk
afgeheten door de Malgende
skilking: ik vind in, om aan
in het Mordet te Malden, kin-
contours, of nog lichter, met geb-
ruikmaking meer geoorloofde
ambetting; om aan in het Mordet,
open te Malden, vind ik in
kincontours, met de wrostmard-
ende schiet, enige jonge groen-
ten, als een blyk der Mordet,
skilbaarheid van mijn tuin.

I. 177. Om het gevels der la-
atst voorgestelde aanwysking
nog Mordet in het licht te stel-
len, Mordet My eenen kin pra-
ai in kincontours gezeld den Mal,
kin, dien My in een Mordet o,

der de Nederlandische geschied,
niet aantreffen, moet opbette,
lyk ontsteld in Herland Noor,
Dragon, om daarop den Helden
Belden, naar de schikking des
bekeren schrijvers, als een te,
gebied te doen volgen. De ge,
lurde Hugo de groos Mas, door
den skranden Mand Man ma,
ria van Neigeborgen, byn kin
skrain, door de soldaten, in
laate in op naam van bay
kin, dit de sterke bebaat,
plaats, in een kist uitgedragen,
naar gorkum te schepen het,
dard, in te staen van daar,
met een maastok in de ha,
nd, Hermann als een met,
laars knicht, in gheschap
van een muste metlaar,

naar waaklyk gebrags. De B. N.,
aldin kust, gelijc men hier, een
minigte van bykomende omsta,
ndigheden, die tot de Nijde Man
de groote ontdeeling betrekking
hebben, dan deze omstandighede,
n byn, by de Hoogstelde Noor,
schikking, soo door een Herland,
d, dat men daartan niet dan
een dichter en onbestend beg,
rip herkyge. Alles daarmte,
gen herkyge licht, orde en be,
stendheid, man met een draht,
kin, in des Nijde kelp, op de
Nijde geschikt stude. Door den
skranden Mand Man maria
van Neigeborgen, byn kin,
roin, als de gelurde Hugo de
groot, dit de sterke bebaat,
plaats, in een kist, in plaatte

kijge van deken Waldin gemakke,
lyk ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³ ¹³³⁴ ¹³³⁵ ¹³³⁶ ¹³³⁷ ¹³³⁸ ¹³³⁹ ¹³⁴⁰ ¹³⁴¹ ¹³⁴² ¹³⁴³ ¹³⁴⁴ ¹³⁴⁵ ¹³⁴⁶ ¹³⁴⁷ ¹³⁴⁸ ¹³⁴⁹ ¹³⁵⁰ ¹³⁵¹ ¹³⁵² ¹³⁵³ ¹³⁵⁴ ¹³⁵⁵ ¹³⁵⁶ ¹³⁵⁷ ¹³⁵⁸ ¹³⁵⁹ ¹³⁶⁰ ¹

Waldinnon Moduk, op die tyd die
ouder wy hadden de leerlingen
van Skandinnou oder den rangge,
twist, dieu by in het koningryk
van Kinnou muste bekleden
keiden. De aanleiding tot dit
twist was hegen geidus man by
lyden, dood en opstanding, voor,
by had; welke voorzegging by
niet mistanden, dacht by stude
aan de oprigting van een aards,
ch koningryk dachten.

J. 180. Ten besluit van die kon,
postuk, waarten by weg van wa,
kele waarschouwing, rakende de
Kammitteking der Waldinnou
door middel van byzorgelyke
naarvoorben en dubvoorben,
in het midden brengen. Over
het gebut moet men dehalde

niet bekigen, Wanneer men dan
in onderwerp in den Waldinnou,
overkomt, b. v. = rija vader het by,
gerunde, dat ik my op ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰

Wilde alle onbekendheid geroep
in heten, b. v. in het Rijk
Wilde de andring, Wants als de
duisternis van den nacht, maar
inder toestand gemaakt dat Wilde
te tot andring behoort.

Wilde.

[Faint, illegible handwriting in a cursive script, possibly Latin or Italian, covering the upper portion of the left page.]

[Faint, illegible handwriting in a cursive script, possibly Latin or Italian, located in the middle of the left page.]

17
18
19

